

140.

Miss Hobbs.

Jerome K. Jerome.

Wane miss
particular
+ TARTUS. +

Am 92

— Lahkeks-tähelepanemiseks. —

Raamatut palutakse korralikult hoida!
Õrakaotatud ehk rikutud eksemplari
est nõutakse kolm rubla tasu.

Miss Hobbs.

Lustmäng 4 waatuses.

Ferome K. Ferome.

Tõlkinud: A. Markus.

„Wanemuise” näitelawa,
aprilli kuul 1909 a.

Ofalised:

Wolff Kingscarl.

Percival Kingscarl.

Bessy, Percivali proua.

George Jessop.

Miss Millicent Carey.

Miss Susan Abbey, Bessy tädi.

Miss Henrietta Hobbs.

Kapten Sands.

Charles, teener.

Jane, tüdruk.

Mängukoht: Newhaven Newyorki li-
gidal. Esimene ja neljas waatus män-
givad Percival Kingscarli majas; teine
Miss Hobbsi juures; kolmas waatus jõe-
suu ankrus olewa jahtlaewa „Hääd õnn”
kajutis.

Aeg: olewik.

Epimene raatus.

Wasturõtmise tuba Percival Kingscarli
juuremajas Newhaveris.

Tõal on üks ainus küljeuks-pahemal
pool. Pahemal pool es kamin. Täga=
seinas juur aken, mille läbi üle uuli tla
olewad ühetolised juuremajad paistavad.
Akna all pinn.

A. tendus.

Miss Susan Abbey (elav, kindel wana-
preili, hall laukus-juuks, lokid paremp. ja
pahemp., pitkitanusene, pompadour käe-
warrel). Charles (väike, 15 a. pois; liiv-
reppivad püksid, tumefinine jakk hõbe-
nööpidega, juu, ilma müstita).

(Õesrüide kerkimise ajal on tuba tühi,
ja pime. Aknakatted on alla lastud.)

Kell kamina jingil lööb kümme. Üks
awatakse ja Miss Abbey astub Charlesi
jaadetulele järe.

Miss Abbey. Mis see siis on? Siin on ju
kõõpime!

Charles. Ma murethen kohe walguft.

(Astub akna juurde^{4.} ja tõmbab akna
katted üles. Hommikku päike paistab
tuppa fiske.)

Miss Abbey. Kus juis herra Kingscarl
on? (Paneb oma põmpadouri par-
poolle ette luua pääle.)

Charles. Ma ei tea mitte, ei ole veel
koju tulnud.

Miss Abbey (imestanult). Ei ole veel
koju tulnud? Millal ta juis välja läks?

Charles. Eila õhtu.

Miss Abbey. Oh ja kallis aeg! Ferwe
öö läbi imeljal?

Charles. Mina ei tea tõesti mitte
ütelda, armuline preili.

Miss Abbey. O Jofand, o Jofand! -
Kus juis minu õetütar on?

Charles. Armuline proua on oma-
toas.

Miss Abbey. Kuidas ta on?

Charles. Natuke karune -

Miss Abbey. Karune?

Charles. Noh, äritatud, armuline
preili!

Miss Abbey (par. poole nimme, enefele). Nad
peakjivad mõlemad häbenenema! Wae-
walt kuro kuud paaris ja — (Charles)
Mis oli siis pahanduse põhjusiks?

Charles. Ah, ikka see sama lugu!

Miss Abbey. Miss Hobbs?

Charles. Jah muidugi, armuline preili.
Sellepärast läheb iga kord lahti, kui
nad ka kes-teab kui lõbusalt pääle
hakkavad.

Miss Abbey (enefele, vihafelt). See inime-
ne saab veel meie needmiseks! Ei pea
küll kellelegi halba soovima, aja kui
jaatus tema ilma juurema walutasteife
ilma koristaks —

Bessy (haruldafelt niim moodi noor proua,
19 a. wana, astub lisse).

Charles (läheb ära).

2. etendus.

Miss Abbey. Bessy.

Bessy (väljaminekiks riides, väike tas-
ku ja kindad käes, väga kahvatu, nute-
tud silmadega ja kõigiti märgata, et ta
sõ läbi walwel on olnud. Paneb tasku

ja kindad taga pah. poole lanates Lufane
juurde ja juudlel teda).

Miss Abbey (Besjyt juudeldes). Naene laps!
ja näed ju poolturnid mälja!

Besjyt. Ma ei ole ka terve, tädi.

Miss Abbey. Nii pea kui ma sinu kaarti
lain, panin ma ennat riidese ja jook-
sin jua. - Mis see põhjus siis oli?

Besjyt. Wana.

Miss Abbey. Miss Hobbs?

Besjyt. Miss Hobbs ei ole wana.

Miss Abbey. Seda ei arwa ma ju ka.
Mina mõtlen, see oli see wana tüli Tema
pärast?

Besjyt. Tema sai muidugi ka sekka kio-
tus. Kui ka kufagil ma aruiseimine
on, ikka peab naene miss Hobbs jääl
juures olema.

Miss Abbey (enesele). Ma soowisin, et
ta jääl juures oleks!

Besjyt. Ainult sellepärast, et ta minu
sõber on! Aga see oli wümanne kord. Ma
lahkun siit majast jäädawalt.

Miss Abbey. Ära räägi nõnda! Sa ei

mõtle seda ometi mitte nii.^{7.}

Besjy. Mina mõtlen seda küll nii! Ala-
ti, kui ma midagi ütlen, mille üle ma
aastate kaupa järele olen mõelnud, õel-
dakse: „O, ja ei mõtle ometi mitte nii!“ —
See võib mind pööraks teha!

Miss-Abbeij. Kuidas võigid ja selle üle aas-
tate kaupa järele mõelda? Sa oled ju
alles kuus kuud abielus.

Besjy. Kuus kuuga võib niisama palju
lubi teha, nagu terve pika eluajaga.

Miss-Abbeij. Mu Jumal, ei ole ju midagi
gi isäralist sündinud! Mitte midagi,
mis juba enne juhtunud ei oleks.

Besjy. Midagi, mis mitte teistkorda
sündida ei tohiks, kui ma füa jään!
Ta lõi mind!

Miss-Abbeij. Lõi?! Võimata!

Besjy (rajinud naeratusega). Nõnda
oleksin kuus kuud eest niina ka üteli-
nud.

Miss-Abbeij. See on ju kole! See on ju —
(jätab pooleli, sest ukse juurest on kabi-
nat kuulda.)

8.
Percival (haruldajelt poisikele laadi, vana
janagemisega, 22 a. vana, habemeta,
avab ukse).

3. etendus.

Miss-Abbeij. Besfj. Percival.

Percival (koigiti näha, et ta õõ offa
üleval on olnud, kübari viltu kuklas;
Ta näib kahtlema, kas fiske astuda.

Wimako astub ta fiske, paneb kübara
ette pahemp. laua pääle ja pöörab fies-
Daamide poole). Tere hommikut, tä-
di! Tere hommikut, Besfj!

Miss-Abbeij (Kalgilt). Tere hommikut,
Percival!

Besfj (Kalgilt). Tere hommikut!

Percival (väikele paufe järel). Palun,
istu, Besfj, mul on sinuga rääki-
da.

Besfj (istub ette pah. pooli sohvale).

Percival. Kas ei tahako fa ka istet
wotta, tädi? (Wilib ühe tooli paremp.
kamina juurde.)

Miss-Abbeij (istub).

Percival (väikele paufe järel). Besfj,

ma pean sinu käest andeks paluma.

Besfj. So? Mis põhjusel? Mis juust
juttumist ja arvad?

Miss-Abbej. Sa võid õige torkav olla,
Besfj!

Percival (oma tundmisi maha jures).
õila õhtu pärast! Ma lasin ägedusel
enck üle võitu saada - ma tunnistan,
et mul ülekohus oli.

Miss-Abbej. Tä ütleb, ja olla teda loonud.

Percival. See on liialdatud. Tehniliselt
on see ju küll õige. Ma andsin talle
ühe klappu kõrva pääle.

Miss-Abbej. See kõlab juba vähem kole.
Oli see ainult klapp kõrva pihta?

Besfj. Ma ei teadnam selgesti, kuhu
ta trehvas.

Percival. Ma ei usu mitte, et see sulle
haiget tegi, Besfj.

Miss-Abbej. Kas see tegi sulle haiget,

Besfj?

Besfj. Siin ei ole kehaleft valust
juttu.

Miss-Abbej. Muidugi mitte, vaid ainult

teotuseft. Aga ta¹⁰ kahetseb seda ja hä-
beneb oma teo üle. (Percivalile) Eks
ole, ja häbeneb?

Percival. Ma annan järele, et mina
ehk küll Besfj mind aritas -

Miss Abbey (wahela rääkides). Na ja, see on
ju üks koik, ja kahetseb ja palub temalt
andeks.

Percival. Ma palun temalt andeks.

Miss Abbey. Noh, jäl see ongi! Tä palub
finult andeks, ja pead temale andeks-
andma, see on minu kohus; eks ole, ja
annad temale andeks?

Besfj. Kuu ja arwad, tädi, et see naese
kohus on, teotusi andeks anda -

Miss Abbey. Noh, jäl see ongi! Tä an-
nab sulle andeks! Ja nüüd on koik
jälle häa.

Percival. See juhtumine on loodeta-
wasti korraldatud, aga -

Miss Abbey. Tänu taewale! (Tahab üles
tousta.)

Percival (hoiab Miss Abbeyd kaelligutufe-
ga tagasi).

Miss Abbey (istub meestis).

Percival. Nüüd tahame meie korrako-
jinnu juuresolekul, tädi, tulipõhjust minu
ja Besjy vahel rahulikult ja ilma ärewu-
jeta läbi harutada.

Miss-abbey (tõuseb üles). Kas ei võtaks
me parem enne hommikueinet?

Besjy (tõuseb üles ja läheb kamina poole).

Hommikueine jinnu jelle katuse all
jäaks mulle kurku.

Miss-abbey (läheb Besjy juurde, võtab tema
käe ja rüüb ta naise paremp.). Ei ole
ju harwis, et see just jinnu jelle katuse all
jinnub. Meie võime joogituppa minna.

Tulge! (Tahab minna)

Percival (hoiab miss-Abbeyd tagasi).

Selles punktis, tädi, olen ma Besjyga
täiesti ühel nõul. Selle järele, mis
jündinud, oleks koos eene võtmise kometi-
mäng!

Miss-abbey. Minule põrmugi mitte. Kui
teie aga enne einet arvate kätte saada,
mis teid rüüdu ajas, seda parem. Ma
mõtlesin ainult, et teie jelleks ehk veel

küüalt rahulikud^{12.} ei ole.

Percival. Ünek eeft woin ma wastuta-
da. Ja kui Besjy mind mitte, nagu
harilikult, meelega ei ärita-

Miss Abbey (wähle rääkides). Jhus-
alustus!

Besjy (istub). Mina olen haaramistega
ära harjunud.

Miss Abbey. Ma usun, et juisgi parem on
enne inet wotta.

Percival. Wabanda, tädi; wabanda,
Besjy, ma ei tahtnud jind haawata.
Ma tahtsin ainult, et meie wahel kõik
selge oleks.

Miss Abbey (istub).

Besjy. Percival arwab, naene peab
mehi ori olema.

Miss Abbey. Lollus!

Percival. Seda ei arwa ma juisugi
mitte, tädi. Mina arwan ainult,
mees peab oma maja perimees olema.

Miss Abbey. Ja ka omi igeloomu pere-
mees, Percival.

Besjy. Laf' tal ometi oma maja pere-

mees olla. Mina lahkun siit. ^{13.}

Miss Abbey. Kuhu ja kuis minna tahad?
Minul ei ole kind tarwis.

Bessy. Ma usun, et ma kufagil maja
läwel wiletsalt otta juada wõiksin.

Miss Abbey. Ei, seda ei wõiko ja mitte.
Politsei ei lubaks seda. Sa oled päris-
rumal laps ja Percival on nars. Et
teil mingit muret ei ole, siis ei oska
teie midagi paremat teha, kui endile
murefid valmistada. Kumbgi tahab
teisele eskirju anda, aga ise nii teha,
nagu talle omale meeldib.

Bessy. Seda ei taha ma fugugi mitte.
Mina ei taha ainult seda, et ta ennaft
iga asja wabele segab.

Percival. Mul ei tuleks meeldegi en-
naft misgi asjast segada, kui sina
mõistlik oled!

Bessy. Mis ja ütled selle kohta, tädi?
mis ta alles hiljuti tegi? Wõtab minu
uue rattafõidu ilikonna ja põletab
ta ära!

Percival. Tädi, see oli nüfugune —

Türgi piiristega - ¹⁴ ta nägi jelles kole
välja!

Besjy. Sugugi mitte! Ja päale selle on
see täitja üksikas, kuidas ma
välja nägin. - Mina ei kirjuta fi-
nüle ka mitte ette, mis sugused riided
ja selga tõmbama pead.

Percival. Waremat küsivad ja ikka
efiti minu arvamine järel.

Besjy. Ja maldisin sulle kõigis, mis
mul seljas oli.

Percival (ikka ärevamalt). Ja meel-
dised ka, sel ajal, enne, kui see sinu
Miss Hobbs - sulle oma rumalad mõt-
ted pähe pistis!

Miss Abbey. Nõnda ei saa meie ialgi
jõuama!

Besjy. Ma ei mõista, mis sul Miss
Hobbsi juures laita on?

Percival. See istuma jäänud wana
õõkull!

Besjy. Tä tunnel find!

Miss Abbey. Siis tulge ometi viimaks
jõuama!

Percival. Sind tunneb ta, ja ifegi
liig hästi! Ma keelan sulle igaläbi-
kaimise temaga jäädavalt ära!

Besly (kargab üles). Sina keelad
mulle - ?

Percival. Ja muidugi! Et ja minu
soovideft midagi ei hooli, siis ei jää
mulle muud üle, kui käskida! Kui
kannan, kui ja minu katuse all -

Miss Abbey (kargab üles). Jätke omesti
kõrd katus rahule! Kas teie siis
jagugi ei märka, kui naeruvääri-
likeks teie mõlemad endid teete?

Percival. Ma ei või parata, tädi,
see peab öeldud jaama! See Miss-
Hobbs teeb minu suu võimataks!

Ma keelan Beslyl ära temast kõne-
leda - (pöörab Besly poole) temale
kirjutada - temalt kirjalik vastu
võtta - ja kui ta julgema peaks
sinule võõrile tulla - siis riskan
ma ta -

Charles (ilmub lähel).

4. etendus.Endised Charles.Percival (idafi kõneldes). — wälja!Charles. Palun, armuline herra —Percival (ei pane Charlesi tähele, müristawalt). Wälja!!Charles (kaob ja lafeb Miss Farey jisse).5. etendus.Miss Abbey. Bessy. Miss Millicent
Farey. Percival.Miss Farey (arglik, kena, noor 18 a tütar-
laps; pisut edw jalutuskoostium seljas,
mis-wastandina teda weel lapselikuma
paista lafeb; wiivitades usse pääl). Pa-
lun wabandada — ma —Bessy. O, palun — astu aga jisse!Miss Farey (astub jisse).Bessy. Sa tunned ju minu meest?Miss Farey (Percivalile nätt ulatades).Ma usun, meil oli juba ükskord
see lobu —Percival. Muidugi, mitu korda!

Miss Farey (häbeliku näeratusega). Ja
muidugi, mitukorda! (Besfyle kirja
andes.) Ma tõin sulle kirja kaaja-
igaks juhtumiseks - kui ma find
kodust ei oleks leidnud.

Besfyle (arab järgneva etenduse ajal
kirja ja loeb).

Miss Farey (pöörab Lufanna poole ja
annab kätt). Kuidas teie käsi käib,
miss Abbeij? - Tore hommik täna!

Miss Abbeij. Hm. (Täheendusrikkalt.)
Natuke tormine.

Percival (ruttu). Ma loodan, teie
jääte ometi pikemaks ajaks New-
haveni?

Miss Farey. Ja, meie riivime terweko-
juvess ühe maja. Meie tahame
mõne purjusõidu merel kaaja teha.

Percival. Ah, siis olete niit luttavate-
ga siin?

Miss Farey. Eriolga ainult ühe sobra-
ga. Aga meie juurde tuleb veel paar
noort tütarlast.

Percival. See on ju suurepäraline!

Kes see föber füs on? Kas ma teha
tunnen?

Miss Farey. Miss Hobbs - teie olete mui-
dugi temast juba kuulnud?

Percival (vaheaja järele, täiesti mui-
detud olekuga). Miss Hobbs - Miss
Henrietta Hobbs? -

Miss Farey. Mina elan tema juures.

Percival. Miss Farey, teie ei tohi mulle
minu poolt raha halba ülespidamist
pahaks panna. Teie vastu isiklikult
tunnen ma kõige suuremat lugupidam-
ist -

Miss Farey (kohkub tema valju hääl-
e pärast ja astub samm tagasi).

Bessy (vaatab oma kirja päält üles).

Percival (edasi kõneledes). - Aga
ma ei või oma katusel all - oma
majas - Miss Hobbsi juures jätta
kõlas käiku mitte lubada!

Miss Abbey (kes tagapool seisis, astub
Percivali ja Millicenti vahelt ette). Oled
ja füs päris hullusko läinud, Perci-
val?! -

Percival. Ma lähen tõesti hulluks,
tädi, kui ma jeda Miss Hobbsi
omal kaelal ära ei saa! Tä on nagu
vähek, oma sõrgade ja, minu eluõnne
külge kinni hakkanud! Tä on
Besfjõ mute lollide mõtetega
ära kihvititanud ja nüüd tuleb ta
weel koguni jia! (Wihafelt.) Mina
ei taha temalt midagi kuulda ega
näha! Ei temalt ega tema jeltskon-
nalt!

Besfjõ. Sa riskad minu sõbra uksest
välja?!

Percival. See jinnid minu kaksiks!
(Läheb taha par. poole.)

Besfjõ. Selle üle on minul õffustada!

Miss Farey (läheb ukse poole).

Besfjõ. Millicent, palun - jää jia!

Miss Farey. Ah ei, palun, lae mind
minna! (Miss Abbeyley eks ole,
see on parem, kui ma lähen?)

Miss Abbeyley. Ja, jumala pärast, jio
minge smeti!

Miss Farey (läheb ja jätab ukse lahti).

6. etendus.

Miss Abbey. Besjy. Percival.
Percival (tuleb Me). Miss Farey vastu
 ei ole mul kõige vähematgi, aga
Besjy (võtab kindad ja tasku tagant
laua päält).

Percival. Kuhu ja tahad minna?

Besjy (kes minnes kirja ära kaotab). Wa-
 badu see! Milli, oota mind! (Läheb
 ära. Pöörab minnes George Jeslopiga
 kokku, kes imestades ja segaselt huppa
 kominatab. Järgmisel filmapiilgul pöör-
 kab Jeslop Percivaliga kokku, kes
 Besjyile järle tormab, et seda tagasi
 hoida. Veel segasemalt põgeneb Jeslop,
 et te päält ei ära saada, paremale
 poole tagumisesse nurka mööblite
 taha.)

7. etendus.

Miss Abbey. Percival. George. Jeslop.
Percival (kuna ta Besjyile järle tor-
mas). Besjy, jää juu! (Kui ta usk
 juurde saab, lööakse se tal juft nina

ees kinni, wõti pöörataks wagu-
ringi.) Tä pani uue lukku! (Katjub
käerauda, jookseb siis oma kübarat
wõtma ja tormab akna juurde, nagu
oleks tal nõuu wälja hüpata.)

Miss Abbeij (hoiab Percivali akna juures
kinni). On sul hirmu oma maja es-
rahwamuru kokkujooksuist näha?

Percival (waatab aknast wälja). Nad
istuvad noorimehe pääl! Mis ma
pean tegema?

Miss Abbeij. Minu arvates oled ja juba
küllalt teinud!

Percival. Kuhu nad onniti jõidawad?

Mis - (pöörab ümber ja näeb Jeshopi.)
Mis pagan siis sina siin teed?

Jeshop (põfut kergasti müri riides, waik-
ne noormees, 25 a., hiledaks aetud näoga,
kübar ja kepp käes). Ma tulin siin
abikaaja poole.

Percival. Siis tulid ja walesse majasse.

Tä läks praegu Miss Fareijga minema!

Jeshop (tuleb nurgast ette). Ma juhtusin
Miss Fareijle trepi pääl wastu, aga ta

ei tahtnud ^{22.} jisma jääda. Kuhu nad
jäs läksivad?

Percival. Seda tahaksin ma ifegi häi-
melega teada!

Miss Abbey (kostab kirja üles, mis Besfj
ära kaastas). Ehk toob see kiri jät-
guft?

Percival (võtab kirja ja loeb). „Minu
armjam Besfj!“ – See on kindlasti
Miss Hobbsi käeft! (Pöörab kirja
ümber) Muudugi! „Sind armastaja
Henrietta Hobbs.“ – O, see madu!

Miss Abbey. See on ju ükskoik, mis
ta on! Loe ometi, mis ta kirjutab!

Percival (loeb). Minu armjam
Besfj! Ainult paar pääliskandset
lõna jelle teadustufeko, et ma vana
veskimaja Newhaveris-ära üuri-
jin. Sellega oleme jäs üksteifega
ligemas naabrujes. Mul on nõuu
jelleft majast nii umbes naesterah-
waste juweklube teha.“ – (wihafelt
põlgufega) Juweklube! – „Kuidas-
jinnu käfi käib, armjam jober? –

Minu jüda tilgub werd, kui ma jinu
pääle mõtlen! - See krokodil! -

"Mida enam ma abieludest näen
ja kuulen, seda selgem paistab mulle
minu kohus: naisterahvaid sellest
vabastada, mis palju halvem on,
kui orjapõli!" - Ta on hull - täiesti
pääst lage! - Kui ajaolud jinu
pool väljakannatamataks lähevad,
ära siis unusta, et ma alati jinu
jõber olen ja et ja minu katuse all
varjupaika -

Miss Abbej. Seda ma juba mõtlejin, et
katus - ka jinnu jekka käib!

Percival. Ma kaaban selle naiste
kohtusse! Ta on minu naeste ära
meelitannud! (Loeb). Tule mind varo-
sti vaatama. Sind armastaja Hen-
rietta Hobbs. P. S. Millicent Carey lõpe-
tas oma kihluse ra Jesfopi toruga
ära ja on praegu minu juures. Ma
olen jelle üle väga õnnelik selle naeste
lapse pärast. Jesfop on see õige meeste
esküju.

24.
(Läheb kirja paremp. lüna pääle langesu
ja raatab eiti Jesfopi, jüs tädi offa.)

Jesfop (jifab par. pool oma kepi pääle
hoitades nagu vilethuse kuu). Alles-
ila hommiku sain ma temalt ta-
gafilukkamise kirja ja eila õhtul
joudjin ma jia. Ma mõtlejin, Miss^{tris}
Kingscarl jaoks mind ehk kuidagi
aidata.

Percival. Sinu-agi, mis-jind aida-
ta võiks, oleks Miss Hobbsi matus:
Seda naesterahvast peaks ära kihv-
titama!

Jesfop arvatahvasti joitfirad nad
Miss Hobbsi juurde.

Percival. Ja kuidugi! Nad on jäl-
juureklube avanud!

Miss Abbeij. Rahusta emast ainult.
Ja tead nüüd kus ta on ja et tal
midagi halba juhtuda ei või.

Percival. Midagi halba -? Ei või
midagi halba juhtuda jelle -

(UKK pääle koputatakse.)

Percival jääb kuulatama ja läheb

fiis rohkem keskele). Kes jääl fiis on.
Charles (väljas). Armuline herra,
üks herra -

Percival. Mingu põrgu!

Charles. Armuline herra, ta ütleb,
teie jaoks teda nähes rõõmuutama.

Percival. Niifugune lammas! Ma
ei taha kedagi näha! Kes ta fiis
on? Kas ta tema nime ei küsinud?

Charles. Tema ütleb, nimi ei puutuda
asjasse.

Percival. Wift mõni kerjus? Kuidas
ta fiis välja näeb?

Charles (väikese pause järel). Pikk,
lahja herra, punase - (väikese pause
järel) ma tahtsin ütelda, pruunide
wurrudega.

Percival. Ei tunne ühtegi pruunide
wurrudega herrat - ei ole ka vähe-
matigi igatjust teda tundma õppida.
Ütle, mina ei ole kodus!

Charles (raheaja järel). Tema üt-
leb, tal ei olla fugugi küret ja ta
tahta oodata, kuni teie kodu tulete.

Percival (kellele ^{26.} järsku mõte tuleb,
it rõõras uske taga jista ja kõrk
kuulda võib). Tulife pihhta, kus ta
jio on?

Charles. Siin, armuline herra, uske
taga!

Percival (näitab vihafelt uske poole
rufikat ja kivub taga) jio-taga). See
pois on kõigefuurem tola! (waljus-
ti) Lase see herra jiofe!

Charles. Armuline herra, usko on
lurus.

Percival (vihafelt). Seda ma tean!
pööra rōti ringi ja tee lahti!

Charles. Armuline herra, jio ei ole
rōtit.

Percival (ahastades). Tä on rōtme
kaafa rōtnud!

Miss-Abey. See on kena lugu!

Percival. Mis-me peame tegema?

Charles. Armuline herra, see herra
küfib, kas ta jalaga vastu uft ei
peaks wajutama?

Percival. Ja. Tehku seda!

(Pugew touge, uko lendab ^{24.} lahti.)

Wolff Kingscarl (astub jisse).

8. etendus.

Miss Abbey Percival Jeslop.

Wolff Kingscarl.

Wolff (umbes 30 a. perineene, tore, juureilma mees, pruuniks-põlenud näoga, külmavereline, kes milligi läbi tafakaalu ei kaota). Tere hommikut!

Percival (ühidalt). Tere hommikut!

Kahetseten, et teid oodata lahkjün. Lusk ei olnud korras. Seda juhtub mõnikord.

Wolff. Paha lugu!

Percival. Ja muidugi!

Wolff. Teie ei tunne mind?

Percival. Arvalikult ütelda - ei.

Wolff. Siis ikka veel endine unustaja, see väike Kingscarl!

Percival (rahkis Wolffi otja).

Wolff (seifab naeratades).

Percival. Wolff!

Wolff (virutab oma kübara toolipäüle).

Wolff ja Percival ^{28.} (raputavad naides
ükssteie kätt).

Percival. Jzand Jumal, see rõõmus-
tab mind aga! Tädi, see on Wolff
Kingscarl - juur Kingscarl! Minu
nimetain, kellest ma sulle olen
jutustanud. See on minu tädi, Wolff,
ehk õigem, minu naise tädi - See
rõõmustab mind!

Wolff (annab Miss Abbeyle kätt, wii-
jakalt). Niijuure tädi pärast üksi
maksaks juba abieluse heita!

Miss Abbey (meelitatult aga kustakalt).
Rõõmustan, teid tundma õppida,
noormees! Teie tulete juft parajal
filmapiilgul. (Percivalile) Sa tahad
muidugi oma sõbraga juttu ajada
ja mina päälen sel wiil oma hõm-
miku eiele. Ma olen all, kui sul
mind tarwis on. Nägemiseni, herra
Wolff!

Wolff (kumardab).

Miss Abbey. Jumalaga, herra Jeslop!
(Wõtab oma pompadouri ja läheb

Percivali saatel ukse poole ^{29.} Ukse juures
pooltata Percivalile) Ära asja liiga
traagiliselt pea! Homme kahetseb ta
juba oma tegu. Ära tee midagi il-
ma minule ütlemata. Luba mulle
jeda!

Percival Leda luban ma julle. Sa
tead ju, tädi, kui armas ta mulle
on.

Miss-Abbey (jundleb Percivali ja lä-
heb ära).

9. stendus.

Percival. Jesop. Wolff.

Percival (paneb ukse kinni ja tuleb
tagasi). Sa ei usu juugu, kuidas ma
rõõmistan, Wolff! Aga ma ei ole
teid veel üksteisega tutvustanud. Geor-
ge Jesop - herra Wolff Kingsearl.

Wolff ja Jesop (kumardavad).

Percival. Täewas teab, ma poleks kind
peaegu enam äraagi tundnud! Oled
ja aga ennast muutnud, Wolff!

Wolff. Ja, jeda juhtub nii - 16 ja 29 aasta
vahel jagedasti.

Kõik kolm (naeravad).^{30.}

Percival. Aga nüüd istu ja jutusta, kuft ja õige tuleb? / Tõob too, mille pääl Miss Abbeij istus, ligemale, Wu-mane koht, kuft mä finuft kuullin, oli —

Jesop (on sohva pääle istunud).

Wolff (istudes ja figarutooji välja võttes). Oli Teheran — Põhin ma?

Percival. Muidugi mõista!

Wolff. Seltsamal hommikul, kui ma finule kirjutasin, sain ma käsu Schanghaiisse sõita. Meie laadik oli äkki haigeks jäänud ja tükk raskest tööd oli jääl koge ära korraldada, — mul oli õnn, et oma ülemaale meeldisin ja sain ta juks ühes ja kuni pükkeaga. Tuli igatfus jeda rana armast maad kahetse aastase äraoleku järel jälle kord näha; ta bafin ka parajal filmapilgul Yoka-künnas ühe avulaeva kinni, efimejel olin ma Viktorias ja cila pärast lõunat Newyorkis. (Päneb figari

põlema) Põhjin häämelega purju-
paadiga paar lõbusõitu teha, ja
tead ju, see oli alati minu armum
lõbu. Kuuljin kahest ilusast jahklae-
raft, üks New-Brunswickis ja teine
Newhaveris. Tuli siis meelde, et fina
Newhaveris elad, mõtlefin, et siis
koigeparem oleks siinset jahti efiti
vaadata; jõudfin eila õhtu kell 11
jüa, jõitfin tänä hommiku laeva
vaatama, tegin kauba ära, hüppa-
fin siis roovimehe pääle ja siin ma
olen. Mis kella ajal teie einet jõite
ja kus siin abikaaja on?

Jesop ja Percival (vaatavad üksteise
õlja).

Wolff. Kas ta kodus on?

Percival. Ja... see tähendab... mina-
ta on... ma kardan, ja ei saa teda
täna küll niit mitte näha.

Wolff. O, on ta — (hävilise mõttega,
Kargab üles) — trimas-poiss, võin ma
julle õnne soovida?

Percival. Mulle õnne soovida? Milleso-

fius?

Wolff (istub meest). Täewas, kui see
mal! Tee pulmad oliwad ju alles
detsembri kuul. Keifi pääl lähes aja-
arwamine usna meelest ära. Loobeta-
wasti ei ole ta ometi haige?

Percival. Oh ei, - ta on usna terve
ja tubli!

Wolff (Percivali tooni üle inestades).
Kõõmustab mind. Tema pildi, mis
ja mulle jaatfid, juin ma kätte.
Ülikena neiu, naeb aga wälja, nagu
peaks teda tublisti ohjades pida-
ma. Mis?

Percival Ja.

Wolff (raheaja järrel). Meie oleme
ju wanad koolijõbrad - sina ja mi-
na. - Mis fuis öieti lahti on?

Percival. O, mitte midagi. Ta on -
ta on wälja läinud.

Wolff. Muid midagi? See on mulle
armas. Sa ehmatafid mind peaeegu.

Percival. Ja wäga võimalik, et ta
alles paari päewa pärast tagasi tuleb.

Ja on ühe jõbra juures külalifeko-
kellegi Miss Hobbsi pool.

Wolff. Maal?

Percival. Ei, isona fiinligid al.

Wolff. Miss Hobbs on küll häige?

Percival. Ma sooviksin, et ta jeda
oleks! (Kargab üles) Wolff, mis
peab ühe naesterabwaga pääle hakk-
kama, kellel igapäevafeks ametiks
on teiste inimeste elu rikkuda?
armastajad tülli ajada ja abielusid
lahutada?

Wolff (tõsise näoga). Meil jäät teine
pool merd pistetaks niisugused
kotti. Siin-

Percival (rabele rääkides). Ei, ei-
neid ei arva ma mitte! Ma arvan
niisugust naesterabwast, kes kohuse
tundmise juures õnnestub fiinistab,
nõnda nimetatud rabanaest. Mis
peab temaga pääle hakkama?

Wolff. Tähtsuta teda!

Percival. Ja muidugi. Aga kuidas?

Wolff (kehital olafid). On ainult

üks abinõuu, et ³⁴ naefi taltfutada
lipitfe tema ümber!

Percival. Selle naefi ümber ei lipit-
feks ja mitte!

Wolff. Nüfugust naesterahwast ei ole
wul findinud, kelle ümber lipitfeda
ei wõi.

Percival. See ei lafeks find ülepea nü
kangele!

Wolff. Arwad ja?

Percival. Sa ei tunne meie praegufe
aja naefi!

Wolff. Aga ma tunnen endiseid ja
uun, et Rohutäht mõlemate jaoks
üks ja see sama on - wäike wäike
walmistamises, see on kõik!

Jesop. Ma tahaksin seda meest näha,
kes Misi Hobbsi ümber lipitfeks!

Wolff. Kas neiu Hobbsil filmad, kõr-
wad ja juu on?

Jesop. Arwatawasti.

Wolff. Siis wõib seda iga mees, kes
lambapää ei ole - ja kime kuu
jookful on ta tal käes!

Percival. On sul himu²⁵ jeda katkuda?

Wolff. Tänan. Mul on pubkuse aeg.

Percival. Wolff, ja ole ju spordi ar-
mastaja. Ma vean sinuga lõunaföögi
pääle Delmonico juures. Kiida, et ja
Miss Hobbsi kuni kuu jookkul korda-
gi ei juudle!

Wolff. Kahetjen väga, et ma sul felle
lohu arastikunna pean, aga ma olen
juba aastate kaua niisugusest tore-
dusest ära röördunud; lõunafööki vi-
kuse mul kindlasti rohu ära ja
ju daame arvatawasti ka. Aga kes
ju Miss Hobbs juo oieti on?

Percival (waatab Jesopiga pilgu).

Kes Miss Hobbs on? - Noh, tema -
(Naeb kirja lara pääl, tõuseb üles,
annab jelle Wolffile.) Täh, loe!

Wolff (loeb). „Minu armusam Besij“.

(waatab üles.)

Percival. Loe aga, jaäl ei ole fala-
dufi kes-

Wolff (loeb wairides; pikk, rõhu-
paus; - kurna ta loeb; waatab lõpu

lugedes üles). „Kui asjaolus minu pool
väljakannatamatavaks lähevad?”

Percival. Täna hommiku tõufio-
meie vahel väielus. Besfj ja mina-
meie olime juba enne paar korda
jelle naisterahva pärast rielnud,
eila õhtu alles ja täna hommiku-

Wolff (Percivalile wabele). Täna hom-
miku lõppes riid jellega, et Miss-
Hobbs noitjaks jäi?

Percival. Tu vihastab mind kõige-
enam!

Wolff. Muidugi. Miss-Hobbs naine
praegusel filmapiilgul terwel lähim-
gu riinal noitina. (Jeslopi poole
pöördes.) Wiit küll see Jeslopi kogu,
kelle kohta järelkirjas tähendatakse
see?

Jeslop (riikutab). Jah. Mina olen
see aige meeste eesküju.

Percival. Tääl näed ja riid, misju-
guine naisterahwas see on. Awateleb
riie noore tüdrukku nii kangeli, et
see oma peigmehe maha jätab, kõige-

Saibredat
Kamona
hinnas
erobst
43 kuni
Kamona

parema poisi maailmas!

→ Jeslop (teeb käega tagajitõrjuwa lii-
gutuse).

Percival. Ja, jeda ja oled, George.
Ma ei ütle mitte, et ja nagu waimu-
rikas oled, aga hää poiso, jeda ja
oled! Ja nagu poleks sellest weel küll,
hakkab ta ka minu naest ära mee-
litama —

Wolff. Koige parema mehe juurest
maailmas!

Percival. Kuu ka mitte just jeda —

Wolff (tõuseb üles). Ja, jeda ja oled!
Ma ei ütle mitte, et ja isearanis-
möödukas oled, aga hää poiso, jeda
ja oled! (Läheb Percivali juurde, pa-
neb käe õla pääle.) Ja sellest saab
sinu abikaasa weel ükskord aru!

(Pöörab ümber, wiskab weel kord pil-
gu kirja pääle.) See on naesterahwas,
kellel karakteri on!

Percival. Kellel? Besfijl?

Wolff. Ei. Ma mõtlefin praegu
Miss Hobbsi pääle. Kuidas ta juo

sieti wälja näeb? 38.

Percival. Kuidas ta wälja näeb.
Näinus ei ole ma teda üleüldse
weel mitte.

- Jesop. Kookukuiwanud wanatüd-
ruk.

Wolff. Peie tunnete teda?

- Jesop. Ei.

Percival. Seda võib juba arvata. Pikk
nina, kriidikarwa nägu, õredad juuk-
sed ja hääl nagu laste mängu pa-
funals.

Wolff. Näewad praeguse aja naeste-
rahwad kõik nõnda wälja?

Percival. Koik! Aga et meie hom-
mikud ei jõo, see ei tee neid ka ilu-
sainaks!

Wolff. Päitja minu arwamine.

Percival. Ma panen ruttu teie
rüüdid selga.

Jesop (Percivalile). Ma tahaksin
ainult weel midagi küsida. Ma
tulen kaasa. (Lähel uufe poole)

Percival. Plus! (Wolffile) Mõtle

ara

Jeni järele, kas ja ehk¹ õnneti keel-
medu vastu ei võta?

Wolff. Kookkukuiwanud, pika nina,
kriisi näo, öreda juukse ja laste
pajuna häälega ranatudrukut mu-
jutada?

Percival (naerab; Jesopile). Tule!
(Mõlemad ära.)

10. etendus.

Wolff (üksi).

Wolff (figarit juustetades, ümises).

" Tä naene on, siis võib taad kolida -

" Tä naene on, siis võib taad ära võita -

" Tä naene on - "

Charles (astub fige).

11. etendus.

Wolff. Charles.

Charles. O! (tagasi astudes) Palun
wabandada!

Wolff. Jikka Edafi, mu poeg, ikka
Edafi!

Charles. Ma mõtlejin, et heerra Kings-
card juin on.

Wolff. On ka. Mina olen vanem

40.
mr. Kingsearl, jinn herra on noo-
rein mr. Kingsearl. - Mis on?

Charles. Üks Daame on all.

Wolff Saada ta üles!

Charles. Ma ei usu mitte, et heera
seda häaks kiidab, kui ma ta üles-
saadan.

Wolff. Kes ta siis on?

Charles. Seda ta ei ütelnud, kes
ta on, ta tähendas ainult, et ta
veskimaja tüdruk olla ja armuli-
se proua õõriete järel on tulnud.
Aga mina arvan - (vaatab ümber)

Wolff (julgestades). Noh?

Charles (ligemalt tulles, ufaldavalt).

Mina arvan, see on Miss Hobbs.

Wolff. Miss Hobbs?

Charles. Ja.

Wolff. Missparast ja seda arvad?

Charles. Efitiks tema ninakuse
ja siis tema käsiva oleku pärast.

Wolff. Saada ta üles ja ära ütle
sellest kellelegi sõnagi! Mina võtan
vastutuse oma päale.

Charles. Kää küll! (^{41.} ära)
12. etendus.

Wolff (paneb Charlesi järel usse kinni, näeb taga pahemp. laua pääl Käsipeeglit, toob selle ruttu ette paremp. laua pääle, viskab minnes tunnistava pilgu peeglisse ja lähleb siis akna juurde, kuhu ta nõnda seisma ajub, et akna eesriided teda varjavad).

Miss Hobbs (astub siia, Charles-laseb siia astuda ja kaob. Väga ilus noor naesterahvas, ülihästi ja maisterikkalt riides; tema kõmbed on mõne haruldaselt ilava ja kärpitu printsessi omade farnafed).

13. etendus.

Henrietta Hobbs. Wolff.

Miss Hobbs (lähleb ette paremp. laua juurde, ja istub. Waatab toas ümber, et ta kedagi ei näe, võtab ta käsipeegli ja seab oma kübarat otse).

Wolff (tuleb peidult välja ja waatab teda).

Miss Hobbs (pöörab ^{42.} peeglit, et paremat valgust saada ja näeb Wolffi nägu peeglis. Pahafelt paneb ta peegli lana päale tagasi ja lasub jääl juures, ilma et märkaks, oma kaskuräti, mis tal käes oli, maha kukkuda).

Wolff (tuleb ettepoole ja vaatab teda rahulikult).

Miss Hobbs (istub väga kangele, ei tee Wolffi nägemagi).

Wolff. Ei istu veel päris siin.

Miss Hobbs. Ma tänan just nõnda meeldib ta mulle.

Wolff (viskab oma figari kaminasse). See annab kõikuvalt ilusomult tunnistust.

Miss Hobbs. Kähetsem väga, et ma teile meeldida ei saada.

Wolff. Seda ma ei ole ütelnud, et teie ei saada. Teie pole seda ainult veel katunud.

Miss Hobbs. Mul ei ole ka sugugi nõnn seda katuda.

Wolff. O ja küll te juba katute.

Miss Hobbs. Atrate. 43.

Wolff. Kindlasti! Meie kõik käime
oma loomufunni järele, kas meie
jeda nüüd üles tunnis tada tahame,
või mitte. Ja naesterahva loomu-
fund on meele meeldida.

Miss Hobbs. Wift ei ole mina siis
kellegi õige naesterahvas.

Wolff. Just jelle vastu, ma mõin toen-
dada, et teie üsna hariline naeste-
rahva tüpus olete.

Miss Hobbs (teie pahaks liigutuse).

Wolff. Ainult, et teid proovi pääle
panna, toin ma jelle peegli juu-
lana pääle.

Miss Hobbs (kargab üles). See on
üks häbematus teie poolt, mis hal-
wast igloomust tunnistust annab.

(Lähel pahemp.) Teie näitate minu
vastu niisugust huwitust, mida ma
kõrguni nõudaki või.

Wolff (kaskuäkki nägemata üles
võttes). Ma ei või parata, jelles
on ainult teie viltu kübar füüdi.

Miss-Hobbs (lähel ^{44.}rustu parimip.
lana juurde, mõtab peegli ja waat-
tab fiese). Ta ei ole wiltu, ta istub
täiesti eigesti.

Wolff (loeb, kuna Miss-Hobbs selja
keerab, taskurätiku fiese õmmeldud
nime). Tsee ütlesite ju praegu, et
tsee teda paris-otse ei tahagi?

Miss-Hobbs (pöörab tema poole ja
waatab teda ühe filmapiilgu, teadma-
ta, kas tema häbematuks üle naer-
ma, wõi weel enam wihastama
peab). Palun, kes tsee fies-õieti olete?

Wolff. O... üks reifija!

Miss-Hobbs. Mis kaubaga?

Wolff (naeratahes). Olen ma fies-
proowireifija laadi?

Miss-Hobbs. Ei, seda küll mitte. Äri-
mehena oleksite omale paremad
kõrbed omandanud. Tsee olete roh-
kem klaweristimnija laadi.

Wolff. Ainus ja tarvilik elukutse.
Käete, meie hakkame juba wastas-
tiku huvitust tundma.

45.
Miss Hobbs. (terb jälle kärjitu liigutufe).

Wolff. Mis teie elukutse põrutub,
jūs uusin ma praegu, et teie nais-
kooliõpetaja olete. Teil on päris-kool-
meistri ülesastumine.

Miss Hobbs. Mitte kangeltsji nii wai-
mukas amet!

Wolff. Ah - juis kirjutus majinaga
kirjutaja? Ma mõin omale nii
hästi ette kujutada, kuidas teie sõna
„armastus“ paberi pääle taote!

(Majina klahwi löökijid järele tehes.)

A - r - m - a - s - t - u - s - ! Põmm!

Miss Hobbs. Mitte kangeltsji nii ka-
pulix.

Wolff. Teenija tüdruku kohta käite
liig ilufasti riides! Wast toaneiffi?

Miss Hobbs. Võimalix.

Wolff. O, teil ei ole sellepärast jngugi
waja häbeneda, et teie toaneiffi olete,
kuiigi mul teie prouast hale meel on.
Millal teil juis püü päew on?

Miss Hobbs. Selle hoian ma oma
loprade jaoks.

46.
Wolff. Ma jõuaksin, et teie järgmise
püü päeva minu jaoks hoiate. Teie
murdite mulle.

Miss Hobbs. Täesti?

Wolff. Wigadest hoolimata.

Charles (astub sisse, kirii kandikku
pääl käes).

14. etendus.

Wolff. Miss Hobbs. Charles.

Miss Hobbs (Charlesile). Kas park
valmis on? (Kuna Charles jismine
jäab, et vastata, loeb ta kirija päält
adressi.)

Charles (Hobbsi ja Wolffi vahel pis-
tes). Tüdruk murettel ta koha. Üks
kiri teile, armuline herra. (Lähel

Wolffi juurde ja annab kirija)

Miss Hobbs (mehele). Kingscarl!

See häbemata laifun on Beafj mees!

Ma tahan talle õpetust anda.

Wolff (on kirija avanud ja lugenud).

Ütle sellele mehele, ta tulgu poole
kümni pärast minu juurde võõra-
temajasse. (Pistab kirija tasku)

Charles: Hää küll, armuline herra!
(ära)

15. etendus.

Wolff. Miss Hobbs:

Miss Hobbs: Kustisti klaveri asjus
juhatusi anda?

Wolff (hüestades): Kuidas? (Muude
tuletades) Ja muidugi, ja muidugi,
meil on juht nüüd hirmus palju
tööd, meie äril. Kuidas jääb siis
püü päevaga?

Miss Hobbs: Ma mõtlejin järele.

Ma arvan, ma ei tunne teid ju veel
kuigi kava.

Wolff: Seda rohkem põhjust rutata.
Mõelge, kui palju aega teie juba ära
olete raisanud!

Miss Hobbs (püüab teenija tühjaks
kombeid ja kooni järele teha): Ja aga
meie tüdrukud peame ettevaatlikud
olema; ma ei tahaks mitte enne
teie kaugas välja minna, kuni ma
teid ligemalt tundma ei ole õppi-
nud.

Wolff. Olge nü lähke, teie peate mind
ligemalt tundma õppima, nagu
jõe soovite.

Miss Hobbs (teib näo, nagu tahaks
ta ütelda: „Ehk raft enam, kui
jõe julle armas on?“).

Wolff. Küsimus on ainult, kus?

Miss Hobbs. Minu pruut ei ole hom-
me pärast loonut kodus, kui teie
meile tulla võiksite

Wolff. Ja muidugi.

Miss Hobbs. Klaverit häälde sead-
ma

Wolff (imestades). Kuidas?!

Miss Hobbs. See oleks kõige lihtsam.
Mina võiksin saalis olla ja kui
keegi tuleks — jio — jio — noh, jio-
(seaksite) seadite teie klaverit
häälde.

Wolff (kõrkuvalt). Ja — aga —

Miss Hobbs. Kas ei ole jõe suurepara-
line möte?

Wolff. Ja, ja — jõe möte on nõna häa.
Mina mõtlejin ainult klaveri pääle.

On pe kuu klaver.

Miss Hobbs. Ja muidugi. Väga
häa muusikariist.

Wolff. So. Sin. waadake, hääd kla-
verid ei kannata jagada häälde
jadmist. (Löbufalt) Ükskõik, ma
saan jäät olema. Mis kella ajal?

Miss Hobbs. Kui teie pool nelja ajal
tulla võisite - siis teesfin ma ise
teie usse lahti.

Wolff. Punkt 3, 30 minutit seisan
ma läve pääl!

Charles (astub fuure pruuni paberi
jõge mäskitud pakiga tuppas).

16. etendus.

Charles. Hobbs. Wolff.

Charles. Siin on asjad, preili!

Miss Hobbs (oma loomuliku tooni tagasi
langedes). Tänan. Kas teie ei müks nad
alla?

Charles. Muidugi, preili! (ära)

17. etendus.

Wolff. Miss Hobbs.

Miss Hobbs (läheb pak. poole). Ega teie

õnneti tulemata ei jäta.^{50.}?

Wolff (Kes par. pool on läinud, rääkib
teemale paljutähtsavalts otja). Ei. Ma
loovisin niisid veel ainult jeda maja
teada, kus teie elate.

Miss Hobbs. Ah, jelle unustasin ma
isna ära. See on prospekti ääres,
viimane maja paremat kätt, majal
on väikene tornikeene pääl.

Wolff. Küll ma juba leian. Homme
pool neli. Aga ma ei tea veel teie
nime.

Miss Hobbs. Jeda ütlen ma teile hom-
me. Nägemiseni! (ära.)

18. etendus.

Wolff (üksi).

Wolff. Jällenägemiseni! (Gömbab
ninarätku taskist ja loob jäält
päält). „H. Hobbs.“ — Misjuguine
nimi! On aeg, et ta teid raketab.
Ma tahaksin ainult teada, kas ta
ainult ülemeelepeest ... või tahab ta
mulle mõnda vingerpuusi mängida?
Jgatabes on ta väimustaw!

Percival ja Jesop (astuvad jisse).
19. tendus.

Lisse

Wolff. Percival. Jesop.

Percival. Meie lahkumine jind küll
kaunis-kana oodata.

Wolff. O, ma loobustan ennast uski
kaunis-hästi. Ma mõtlejin kihlweo
üle järele.

Percival. Mis kihlweo üle?

Wolff. Et ma Miss-Henrietta Hobbsi
jundlen. Pean ma ise lõunaföögi
tellima, et ta rohkem minu matje
järele saaks?

Percival. On jul sellega töji taga?

Wolff. Sula töji.

Percival. Sa kahetjed seda.

Wolff. Võimalik. Aga see on minu
asi. Nii siis, kihlweo on makseu?

Percival. Miks mitte? Muidugi!
Lootufe järele kaotan mina ta.

Jesop (Wolffile). Teil on aga julguft,
herra Kingscarl, ma imestan teid.

Wolff. Tänan. (Wolff taskuraamatu
ja kirjutab). „Kihlweo Percival

Kingsearliga ^{52.} lõunajõogi päale
inimese jaoks. Delmonico juures
tingimise, et ma elis Hobbsi kuu
kui jookful juudlen." - Ah, mis
kuid kuid! See on tormijooksuks
liig pikk ja püramideks liig lühike
- ütlemine "ühe kuu jookful." (Kirjutab)
Mitmes kuu päew meil täna on?

Jesop. Kuues juuni.

Wolff (Kirjutab). 6. juunil 1901. (Pis-
tab raamatu tasku.)

Percival. Mahatehtud! Aga nüüd
ei ole enam. Mul on kole nälg!
(Kõik kolm võtavad kübarad ja
lähevad unje poole.)

(Eesriie langeb ruttu.)

Teine raatus.

Salon veskimajas.

Hele ja muitherikkalt möbleeritud. Tagaseinas
pahemp. viin ukse, lahti, ja paremp. võnufega
aken, mille läbi aeda ja ka merd kaugelt
näeb. Paremp. klaver. Pahemp. es sohva,
sellest paremp. laud kirjutuse nõuudega.
Es klaveri kõrval lentool, selle taga
sirn, mis lentooli tagasiina poolt
vaatab. Pahemal pool kamina jimpil
juur kell, mis tundisid ja poolitundisid
lööb ja iluasjakesed. Kujukesed paremal
ja pah. pool.

On päälöunane aeg.

1. etendus.

Miss Hobbs istub luma ääres ja kirjutab
Miss Farey (klaveri istme pääl lugedes).
Besjy (tugev toolis, seinä sirni es, rõdu poole
vaadates, lahtine raamat süles.)

(Mõned silmapilgud lähewad mööda, ilma
et kugi kõneleks, ainus hääl on Miss
Hobbsi sulakrabins.)

54.
Bessy (haigutab kuuldaralt).

Miss Hobbs (kirjutades). Mis sa saäl
võeti teid?

Bessy. Mina? Ma ei tea mitte. (Waa-
tab raamatu päälkirjaj, Ühe hinge
kurbmäng.)

Miss Hobbs. Ei ole veel lugenud. Kas
ilus on?

Bessy. Sinule meeldiks ta vististi. Siin
kõneakse ühest naesterahvast, kes mille-
gi kõrgema jaoks loodud oli. Aga ta
läks mehele ja mees saatis teda hukka.

Miss Hobbs. See on kurbmäng, mis väga
sagedasti juhtub. Laulatuse altari alla
matab noiene oma parema osa.

Miss Fary (ülesvaadates). Kuid niisid iga
naesterahvas nõnda mõtleks?

Miss Hobbs. Seda teab iga naesterah-
vas, kes mõtleb.

Miss Fary. Ja. Aga kui kõik selle
järel teeksid ja keegi enam abi-
dusse heita ei tahaks, mis peaks
siis-siis--sa tead ju, mis ma arvan-
se ei läheks-ju sugugi.

Miss Hobbs. Kumalaid leidub alati küllalt, kes selleks parajad on, et maailma inimestega täita. Korstnad peavad pühitud saama, aga sellepärast ei ole neil kõigil tarvis korstnapühkijaks hakata. Tühjapeaga naased, need peavad abielusse astuma, need on kõigenam abielu kohased; waimukal naesel on muud asju teha.

Bessy. Oh ka halpsiel wanatüdrukuid.

Miss Hobbs. Ja, need naased, kes just waldi abielu jaoks loodud, kes kusagile mujale ei kõlba - need lasewad mehed wanatüdruksiks jääda. Näib, nagu ei maksaks need waewa ära. Waimukas naene, kes kõrgema jaoks määratud, selle pääle heidawad nad silma, seda püüawad nad rõhuda ja ikke alla paenutada.

Bessy (tõuseb üles ja lähleb klaasurke juurde). Ah, mul on meeste kurjusest kaelani hirmu täis!

Miss Hobbs. Perwõl maailmal hakkab sellest hing täis saama. Wüimaks ometi!

Miss Faryj. Glas-mehed siis tõesti nii

halwad on? 56.

Miss Hobbs. Waata, mis see on ümber
Jga raamat, mis sa kätte võtad -
(paneb käe raamatu peäle, mis tema
kõrval laua peal seisab) ütleb seda
sulle. Arvad sa, et noised neid mehi
endile ainult ette kujutavad, kedagi nad
kirjeldavad? Ei, nad on nendega koos
elanud, nad on nende pärast kannu-
tanud.

Miss Farey. Vast ei saagi mehed teisi-
ti olla, vaid peavad paha olema.

Miss Hobbs. See on teine küsimus.

Miss Farey. Siis peaks meil nendega
kaastundmust olema ja meil peak-
sime neid parandada püüdma.

Miss Hobbs. Seda on juba nii mõni-
gi naesterahvas oma hukatuseks üteli-
nud. Tüügi ei saa oma loomust ka-
munita, aga sellepärast ei vajuta sa
teda veel oma rinnaga vastu, ega püüa
temal verejannu ära vöörutada.

Miss Farey (naerdes). Sii mehed tüügid
on, siis peame meie küll ematüügid olema.

57.
Miss Hobbs. Mehed ja naased on teine
teist wiigi loodud.

Bessy (istub ukse juurest, kus ta waa-
tanud, ette poole). Ah, Kettij, see on
kõik lollus! Meie pole ju ka kellegi
pühad - mina vähemalt mitte, seda
ma tean!

Miss Hobbs. Sedasi ole ma ka ütelnud,
et meie pühad oleme. Täewas-teab,
meil on süra puudused ja read. Aga
mitte meeste read.

Bessy. Wast on mehed naisama rõõm-
sad, et neil naiste wigasid ei ole. Mina
leian, et mehed, üldiselt wõetud,
õige kerad on. Jäma meesteta on
igaw.

Miss Hobbs. Sinul on kõige vähem
põhjust neid kaitsta.

Bessy. Naisama palju kui igal teiselgi.
Perdwal oleks päris eskujuline mees,
kui ma teda alati ei äritaks. See
tuleb ainult su rumalatest raama-
tutest, et sa arwad, kõik mehed on hal-
wad. Minu äranõgemise järele ei ole

58.
nad sugugi halvemad kui meie
Miss Hobbs. Minu waated ei ole sugu-
gi ainult raamatust - ma panen tähe-
le. Ma ei ütle ka sugugi, et kõik mehed
halwad on. Ma võin omale väga hästi
aatelist meest ettekirjutada. Fugew, aamu-
ornatundeline ja truud. Ma võin sellest
küllalt aru saada, et abielu niisuguse
mehega naesterahvast ei ulanda, waid
ülendab. Aga sinu mees, Bessy, ei ole
mitte niisugune aateline mees!

Bessy (ägedalt). Sul ei ole õigust seda
ütelda. Mina ei tunne teda sugugi.

Miss Hobbs (tõuseb üles). So? Arwad
sa? Mina - (jätab pooleli.)

Bessy. Ei, sina ei tunne teda. Sa tead
ainult seda, mis ma oma rumalates-
rihatujudes tema kohta ütelnud olen.
Ta on kõige parem mees maailmas.
Tema ainus wiga on, et ta minu
lollustest liig palju hoolib. Mina
olen päris koledu. Sa saad wästi
näha, niisugune halb ja wastik
loom ma olen, ja siis saad sa aru,

kui hääd ja järelandlik ta minu vastu
pidi olema. Katsu sa veel ühe sõna-
ga teda puutuda. (Läheb nuttes pah. ära.)

2. etendus.

Miss Hobbs. Miss Foreij.

Miss Hobbs (on üles tõusnud). Ma nelaps!
Ta ripub ikka veel tema küljes! Ta peab
marsti teda paremini tundma õppima.

(Miss Foreijle, kes ka üles tõusnud.) Mine
temale järele, ära jäta teda ükski. Ma
lähen üles ja panen teise kleidi selga.

(Waatab kella) Ma olen kindel, ta
igatses oma mehe järele. Naesed on ju
nii nõrgad! (Läheb par. ära.)

3. etendus.

Miss Foreij (üksis).

Miss Foreij (läheb klaasukse poole).

Mina olen Bessyga täiesti ühel nõul.
Ma ei usu mitte, et mehed nii halvad
on. Igatahes on nad — (näeb miss-
Abbeyt kössis läve pääl ja karjatab
tasa.)

Miss Abbey (tuleb lahtise verandaukse
pääle).

60.
4. itendus.

Miss Farey. Miss Abbey.

Miss Abbey Pst! (Pistab pöördumise ja raatamise
ümber). Kuidas lendas madu on?

Miss Farey. Miss Hobbs?

Miss Abbey. Kes siis muu? On ta väljaläinud?

Miss Farey. Ta läks praegu üles, wõib-
tab rüüds.

Miss Abbey. Kui palju tal selleks-
aega kulub?

Miss Farey. Noh, nii palju, nagu selleks-
harilikult kulub.

Miss Abbey. Hääd küll. (Tuleb sisse) Kuidas
Bessy on?

Miss Farey. Oma toas. Tütre olete oma
kõrge katri rebunud.

Miss Abbey. Jah, üle aia ronides. Wäraw
oli lukus ja kõlistada ma ei tahtnud.
Kuidas ta käsi käib?

Miss Farey. O, usna hästi!

Miss Abbey. So? Mina peaksin õige-
mako, kui tal kole pääwale oleks ja
kui ta omal silmal väljaläinutaks. Kui

61.
• siis teie käsi käib? On nüüd kõik
nõnda nagu soovite? Mis?

Miss Farey. Ja - o - ja. -

Miss Abbey. Tõesti. Kas teil mitte mi-
dagi ei puudu?

Miss Farey. Oh ei - kuidas siis?

Miss Abbey. O, ei midagi. Tääl teinepool
aida kõnnib midagi teist edasi ja tagasi.

Miss Farey (röömsas ehmatuses).

Miss Abbey. - ja kui teie taskurätikuga
arvate kolm korda märku anda tahate,
siis on ta teil käes.

Miss Farey (riskab rutulise pilgu toas
ümber, jookseb klaasukse juurde, lehvitab
välja, jookseb siis tagasi, aralt). Ah,
oleks ma seda süügi tegemata jätnud!
Ma ei tea, mis ma temale ütleva pean,
kui -

Jessop (tormab läbi klaasukse sisse).

5. etendus.

Miss Farey. Miss Abbey. Jessop.

Miss Farey (lendab lahtiste kätega Jess-
opile vastu). George!

Jessop. Millij. (Tahab teda suudelda.)

62.
Miss Farey (tagasi tõrjudes). Ei, ei mitte -

Jessop. Oho! Miks siis mitte?

Miss Farey. Minu ei ole enam kihlatud.

Jessop. Mina olen. Mina ei ole veel kihlust tühtjaks tunnistanud.

Miss Farey. Aga mina olen.

Miss Abbey. Na, häa küll, siis võib tema teid suudelda, aga teie ei tohi teda mitte suudelda, see on kõik!

(Pöörab seljas)

Miss Farey (naerab).

Jessop. Bravo! Waherohutu otsus!

(Suudleb teda)

Miss Abbey. Riitku! Mul on väljas veel üks!

Miss Farey (naerdes). Minule ei ole kedagi teist enam tarwis. Nõu so, teie arvate herra Kingscarli!

Miss Abbey (pöörab ümber).

Jessop. Pa seisab just akna kohal. Punn ma talle märku andma?

Miss Abbey (Fareyle). Täha! Bessy teda näha?

Miss Farey (mõttes). Jah. (Nikutab peäd.)
Ja, ma usun seda kindlasti.

Miss Abbey. Aga mis Bessy temale ütleb?

Miss Farey. Mis siis tema Bessyle ütleb?

Miss Abbey. Et tal väga kahju ja ^{et} tema
kõiges süüdi on. Ma olen temale seda
terve hommiku otsa pähe tuisunud.

Miss Farey (naurdes). Siis on kõik korras.

Jessop. Peab ta tulema?

Miss Abbey. Jah.

Jessop (läheb ukse juurde ja annab märku).

Miss Abbey. Mina lähen -

Miss Farey (süütleb miss Abbeyit). Ma
olen teile nii tänulik!

Percival astub klaasust sisse.

6. etendus

Miss Farey. Miss Abbey. Jessop. Percival.

Percival. Kus ta on?

Miss Farey. Ma kutsun teda, aga ta
ei tahi teid kohe näha. (Jessopile) Lina
(arvab kobinat kuulma, jookseb pub.
ukse juurde ja kuulab) Ei ole midagi.

(Tuleb tagasi.) Lina lähed sinna sisse -
(lähel par. poole.)

64.
Jessop (läheb tema järele).

Miss Farrij (arab par. usse, vaatab
tuppa sisse ja tuleb tagasi, ust lahti
jättes) - ja ootab, kuni ma tulen.

(Jätab Jessopi paremp. sisse ja
läheb Percivali juurde.) Ja tee jääte
rõdu päale peitu. Kuni teid kutjutak-
se. (Vaerdes.) Ma kaon ainult silma
pilguse. (Jooksel kivivarvul pah.
poole ära. Terve selle loo üle peab
nagu sala vandeseltsi õhk heljuma.)

7. stendus.

Miss Abbey. Jessop. Percival.

Miss Abbey (Percivalile). Niid, et sa
teaksid, kõik oli ainult sinu süü.

Kui ta „i“ ütleb, ära siis vastu
räägi. Kõik on ainult sinu süü.

Percival. Ma tean, tädi. See on ka
selge tõsi. Ma olin tema vastu toores
ja õel.

Miss Abbey. Nõnda on õige. Loima aga
isemast ja jätta kaitsmine tema koo-
leko. Ja kõigepäält, mitte sõnagi miss
Hobbsi kohta!

Percival. Ma pean mees.^{67.}

Miss Abbey (läheb tahapoolle).

Jessop (hüüab temale sosistades). Miss Abbey!

Miss Abbey (jääl seisma, pöörab ümber).

Jessop (sosistades). Kia värava kõrval on plangi sees auk!

Miss Abbey. Tänan. Tii olete arms hing. Tee on minu säärelundele suureks meelchääks. (Percivalile) Nii siis, mitte ainult sõna miss Hobbsi vastu - mõtte selle pääle!

Percival (nikutab).

Miss Abbey. Jumal kaitsku sind! (Kesk-
urust ära.)

8. etendus.

Jessop. Percival.

Jessop. Sinu tädi on veel vanast hääst sordist!

Percival. Eks ole?

Jessop. Temast oleks hää metsloomatahtsutaja saanud. Pane tähele!

(Jooksib par. külguksesse sisse)

Percival (jooksib klaasuksest välja).

66.
Jessop pistab natukesi aja pärast.
kui midagi kuulda ei ole, pää välja).

Ilmaasjata lärm! Percival!
Percival (jälle ilmuudes). Koh?

Jessop. Kas sul ei ole mitte -
(Pahem külguks awatasse.)

Jessop ja Percival (lendavad endi koh-
tade pääle, Jessop paneb kasa ukse
kinni.)

Bessy ja miss Farey (astuvad sisse).

9. stendus.

Endised. Bessy. Miss Farey.

Bessy (ettepoole tütles). Minu rumalus
olgu sulle hoiatusiks, käi oma süda-
me järle. See on ainus õige nõuanne ja.

Miss Farey (kui ta ukse kinni pannud,
tuleb ka ettepoole). Ja, Hethy mõtleb ai-
nult hääd, aga ta ei mõista sellest mi-
dagi.

Bessy. Ta ei ole ialgi armastanud.

Miss Farey. Ja sääl on ometi wabe.

Bessy. Iwad wabe.

Miss Farey (õrnalt Bessy kätt surudes).

Mis meid niid tegema peame?

Bessy. Sinu tee on ettemääratud. Astu
georgiaga abielusse. Kui ka ka just väga
tark ei ole -

Miss Farey (uhkustades). O, ta ei ole su-
gugi rumal! Inimesed arvavad seda ai-
nult, aga ta ei ole seda mitte.

Bessy. Noh, sina tunned teda ju kõigepa-
remini. Jgatahes on ta häa inimene.
Minu tundmine ütleb seda mulle ja ta
armastab sind - (unistavalt) ja armas-
tus on elu.

Miss Farey. Ja sina?

Bessy. Mina? Mina võtan omale kooli-
taja koha, ehk hakkab haigeravitsejaks.
Jah, ma usun, see on kõigeparem, kui
ma haigeravitsejaks hakkän. Ma tahan
oma elu teiste inimeste valude vähenda-
misele pühendada.

Miss Farey. Miks sa siis parem kodu ei
lähe - (naeratades) Percivali valu
vähendama?

Bessy. See on võimata.

Miss Farey. Mis pärast?

Bessy. Ta ei annaks mulle ialgi andeks.

Miss Farey. Kas tead⁶⁸, mis minu tundmine
ne nulle ütleb? Tä teeks-seda!

Bessy. Millij, sa oled teda näinud —

Miss Farey. Tasa! (Näitab klaasukse poole).

Percival (tormab sisse ja viskab oma
kübara ette pah. poole lentoodi päale).

10. stendus.

Bessy. Miss Farey. Percival.

Bessy (lendab Percivali kaenlasse). Percy!

Percival. Minu kallim!

Miss Farey (on pah. küljeksse poole jooksnud,
tahab ära minna).

Bessy. Ära meie pärast ära jookse, ar-
mas Millij!

Miss Farey (ukse vahel). Mina olen
sin sees just nüisama õnnelik, ja siis
võin ma ka, kui ma miss Hobbsi tu-
lekut kuulen — (üks käsi ilmub ukse
vahelt, võtab tema talje ümber kinni
ja tõmbab ta sisse; üks pandakse kinni).

11. stendus.

Bessy. Percival.

Bessy (küsides). George Jessop?

Percival (nikutab).

Bessy (naerab). Viisugune salalik! (Loob
käe jälle Percivali ümber.) O, Percy, võid sa
mulle andeks anda?

(Mõlemad istuvad sohva peäle.)

Percival. Sina pead mulle andeks andma,
mu armas. See oli kõik minu süü!

Bessy. Oh ei, armsam, minu süü! O, ma
olin sinu paha, väike naene!

Percival (Kätt tema ümber pannes). Oh, ei,
mu armas, minu häa, väikene naesuke-
ne - mind - ma arvan - kõigeparem
väikene naesukene maailmas - ja tulevi-
kus - võid sa teha ja jätta, mis sa ise tahad!

Bessy. Seda ei taha ta sugugi. Naesukene ei
taha mind midagi, kui kõige ilusamale,
kõige viisakamale ja kõige tigeidamale
mehekele maailmas meeldida! (Lurub
õrnalt tema vastu.)

Percival. Kallikene! (Kaelustub jälle)
(Tel silmapilgul kumlevad nad kobinat,
kargavad üksteisestemale ja istuvad teine
teisele poole sohva otsoa peäle, jäävad
sääl tehtud aumäärt seisukorras istu-

ma ja kuulama)

Bessy. Mis see oli?

Percival (tõuseb üles, hiilib klaasukse juurde). Hinnult Kass! (tuleb tagasi.)

Bessy. Ma arvasin, et see Hetty on.

(Järskus.) Percy, mis meie miss Hobbsiga teeme? Mina ei julge temale ütelda, et ma ära tahan minna.

Percival (istub uuesti ja tõmbab ta enda vastu). Ja tahad tagasi tulla?

Bessy. Kui sa mind saada tahad.

Percival. Ma ei võiks ilma sinuta elada.

Bessy. Tundsid sa mind puudu olema?

Percival. Ma mõtlesin ühtepuhku sinu pääle.

Bessy. Ja mina sinu pääle! Kas sa lõunad oled söönud?

Percival. Mitte suutäitgi!

Bessy. Mina ka mitte. Meie ei taha enam ialgi iksteise vastu nii pahad olla? Eks ole?

Percival. Ei ialgi! (Siudleb Bessy't otsa pääle.) Minu ingel!

Bessy. Meie tahame üksteisele kõik olla
jalgi ei pea midagi meie wahle tulema.
Meie -

Miss Farey ja Jessop (tormavad sisse).

12. etendus.

Bessy Percival. Miss Farey. Jessop.

Miss Farey (klaasukse poole jookstes). Miss
Hobbs!

Jessop (jookseb klaasukse poole).

Percival ja Bessy (kargavad üles).

Bessy. Percy, sa pead ruttu ära minema!

Percival. Ja, aga meie ei ole veel midagi
kokku rääkinud.

Miss Farey. Ruttu!

Bessy. Homme - selsamal ajal - (lühikab
teda tahapoole)

Jessop (Percivalile). Edasi! Käsku!

Jessop ja Percival (tormavad klaasukse-
st välja ja kaovad).

Bessy (jookseb pah. poole ära, just kui miss
Hobbs sisse astub).

Miss Hobbs (astub par. poolt sisse, näeb
veel Bessy lendavat seelikku saba).

Miss Farey (seisab keskel).

13. ^{12.} etendus.

Miss Hobbs. Miss Farey.

Miss Hobbs (kena väikene tanukene pääs, nagu neid prantsuse toaneitsid kamasarad, põllus, tuleb ette). Mis siis Bessyga täna on? Tä ei tee mind kui - (silmas leentooli pääl kübarat, mis Percival sinna jätnud, - kole väikus, siis võtab ta kübara). Mis see on?

Miss Farey (hirmunud, naerab närviliselt). See - see on üks kübar.

Miss Hobbs. Kelle kübar see on?

Miss Farey. Mina ma ei tea mitte.

Miss Hobbs. Millicent! Tä tead seda küll. See on tema kübar - Bessy mehe kübar. Tä on siin käinud, see võlets!

Miss Farey (kui ta näeb, et see jessopi kübar ei ole, jälle julgelt). Ma ei moista tõesti mitte, mis ülekohut selle juures siis on. Ma leian selle üsna korras olema, et mees teda tagasi võia tahab.

Miss Hobbs. Nisugune silmakirjateener!

Miss Farey. Lina trustad tema üli liig validalt. Tä võib ju sinast halvasti üliopi =

lanud olla, aga ta kahitseb seda.

Miss Hobbs (põlgavalt). Kahitseb!

(Paiskab kübara pah poolle laua peäle)

Millicent, meie peame Bessyt selle mehe käest päästma. See on isegi hõttentoti naesele meheks kõlbmata!

Miss Farey. Kust sina seda tead?

Miss Hobbs. Ma nägin teda - ma rääkisin temaga

Miss Farey. Millal?

Miss Hobbs. Eila - raevalt pooltundi peäle selle, kui ta Bessy majast välja oli ajanud, ja kohe hakkas ta minu ümber lipitsema.

Miss Farey. Sinu ümber? Võimata!

Miss Hobbs (äritatult). Ei ole mingit põhjust „võimata“ ütelda, ta tegi seda. Ma tahtsin Bessyle paar asjakest äratada ja mind juhatasti vastu võtmise tuppas. Tääl oli tema. Tä ei teadnud, kes ma olen. Tä ei võtnud ka raevaks selle järele küsida. Sellest oli temale küllalt, et mul undrus seljas ja tema arvamise järele vist ilus nägu pääs oli.

Miss Farey. Aga mis ta siis tegi?

Miss Hobbs. Ma ütlesin ju, ta lipitses minu ümber. Ta pidas mind teenijaks-tüdruksuks - toaneitsiks - ja mina jätsin teda sellele arvamisele. Siis küsis ta, millal mul vaba päev väljaminekuks on -

Miss Farey. Ülesid sa siis temale - ma arvan, tahad sa temaga kokku saada?

Miss Hobbs. Ja - mul sai silmapilk selgeks, et see minu kohus on, Bessyle näidata, missugune ta mees õieti on. - Ta tuleb täna pärast lõunat siia - varsti, mõne minuti pärast. (Waatab uuri) See tähendab, kui ta mitte -

Miss Farey. Kui ta mitte?

Miss Hobbs. Kui ta mitte ei märka, et maja seesama on, kus tema abikaasa elab. Siis ehk puudub tal selleks häbematus. Aga ei ole vaja kartä. Kui teda mingi asi takistab, siis ei ole see kindlasti mitte häbematusse puudus. Küll ta juba tuleb!

Miss Farey. Ja mis sa siis teha tahad?

Miss Hobbs. Bessyle tema õiget nägu

näidata, teda ta nõrkusest parandada.
Kui kell neli lööb, just punkti peal, pead
sina Bessy rõdu kaudu sija tuppa tooma.
Bessy peab teda minu es-põlvitamas leidma.

Miss Faryj. Arvada sa, et Bessy selle üle
rõõmustab?

Miss Hobbs. Kas haigelaps- arsti noa
üle rõõmustab?

Miss Faryj. Sina sellest tänama ta
küll ei hakka.

Miss Hobbs. Mitte tänu pärast ei arvitata
oma sõpu.

Miss Faryj. Avalikult ütelda, mulle ei meeldi
see nõu sügugi.

Miss Hobbs. Arvada sa, et ta mulle meeldib?
Aga mõtle ometi, Millij! Viie minuti eest

oli ta siin oma abikaasa es-põlvili ja
palus- teda tagasi tulla. Kui tema palve
natukeneigi tähelepanekut väärt on, kui
tema katuse alla tagasipöörmine Bessyle
luuagset vilitsust tähendama ei pea, —

Kuidas võib ta siis kümme minutit hiljem
siiasamasse majasse tulla, teise ümber
lipitsema — teist armastama või kuidas

sa seda nimetada tahad?

Miss Farey. Ei - see on õige!

Miss Hobbs. Kui ta mitte ei tule, on hää. Kui ta aga tuleb - kui Bessy siis ka veel tema mängukammiks-jäädä tahab, siis ei saa teda muudugi aidata. Aga Bessy peab teadma, mis ta teeb.

Miss Farey. Mina sellest aru ei saa; minule näitas ta nii viisakas-mees-olema.

Miss Hobbs. Mulle ka. Tääl näed sa meeste variserlikku olekut. Kui ma mitte ei oleks teadnud, kes ta on - ta oleks mulle meeldida võinud. - Tema oli nii -

Miss Farey. Oled sa selles kindel, et tema see oli?

Miss Hobbs. Armas-laps, tema oli oma vastuvõttnise toas ja suitsetas sigarit. Pääle selle toodi minu seal-oleku ajal temale üks kiri. Mina lugesin tema nime ümbriku peält -
(Kell lööb pool.) Kell on pool nelj - mine nüüd. Tahad ja mind aidata?

Miss Farey (wastumeelt). Kui see tõesti nõnda on, siis usun ma muidugi, et see parem on, kui Bessy tema juurde mitte tagasi lähe. Jäätakes-koon ma Bessy kelli sellesse.

Miss Hobbs. Kui kell lööb, istun mina siin tooli pääl (näitab paremp. ette tooli pääle, mis sirni taga seisab). See sünnis tema kasuks.

Miss Farey. Ma ei usu mitte, et ta tuleb.

Miss Hobbs. Loodame!

Miss Farey (pah. poole öra).

14. etendus.

Miss Hobbs (üksi).

Miss Hobbs (waatab oma taskukella, näeb kübarat, võtab selle, waatab sellele pütesohta, liiskab ta sohva alla, millel põrmandani ülatawad narmad on, läheb klaasukoe juurde, waatab wälja, näeb Wolffi aias, annab sellele märku ja läheb ette tagasi, oma põlle ja manshettisid korraldas).

Wolff (Kepi ja kinnastega, aga ilma

^{78.}
Kübarata, astub klaasuksest sisse).

15. etendus.

Miss-Hobbs-Wolff.

Miss-Hobbs. Ah! Tääl olete te ometigi!

Wolff (paneb oma kepi klaveri pääle).
Hui mul üle aia ronida ja läbi loorberi
pöösaste tikkuda poleks tulnud, oleks
sin ma punktipäälsem olnud. Järg-
misel korral, palun, muretsege, et wäraw
lahti on.

Miss-Hobbs. Hui te järgmisel korral tulete
peab see päran lahti olema.

Wolff (taskurätiga oma kuu päält kol-
mu maha lüües). Tänan!

Miss-Hobbs. Kas teie kübarat ei kanna
gi?

Wolff. Ei ialgi - kui ma juba kord talle
pääle astunud olen.

Miss-Hobbs. See võib küll pahandaw
olla, oma kübarast ilma jääda.

Wolff. Wihaseks võib see teha. Jsearanois kui
kojumineku pääle mõtled. Kas preili on
välja läinud?

Miss-Hobbs. Ja - aga meie peame

sellesse ette valmistatud olema, et meid ootama
mata tülitatakse. Noored daamid on kõhus.
Klas-te wõtme kaasa toite?

Wolff (inestamult). Wõtme? (Meelde tuleta-
des) Ah soo - keetevõti, ei tarwita seda
ialgi - (Lööb Klahwi pääle) Jlus hääl!

Miss Hobbs. Siin on üks keel, mis iseäranis
järelwaatamist nõuab, Fis. (Tä astub klaweri
juurde ja lööb selle Klahwi pääle) Klas-
kuulete, täitsa wale!

Wolff. Millest see tuleb?

Miss Hobbs. Kui teie klaweri lahti wõtate,
küll te siis leiates.

Wolff. Seda ei taha ma mitte nii julgelt
ütelda. Klawerit võib lahti wõtta, aga
pärast soowid, et see tegemata oleks jäänud
aga jätke nüüd klawer rahule. Ma ei
tulnud ju siia klawerit mängima.

Miss Hobbs. Ma arvasin ainult, kui meile
pääle tullakse -

Wolff. On vähem karta, kui ma selle riista
rahule jätan. See teeks ainult lärmi.

Miss Hobbs. Aga kui keegi noortest daa-
medest tuleb?

Wolff. Olge isna mureta. Shull ma nende
walmis saan.

Miss Hobbs. Ei saa mitte nii kerge olem
Bessy iscaranis (rõhub seda nime) on
hinnus undishimulik. Ette tunnete wast
seda noort daamet, Keda mina arwan?

Mis? (waatleb teda üksisilmi.)

Wolff (täitsa kohtlaselt). Ei ole aum.

Miss Hobbs (weel suurema rõhuga).

Mrs Bessy Kingsearl. Ma arwan, teie olite
tema pool. Klaverit hõälde seadmas?

Wolff. Ei ole teda aga näinud. (waatab
Hobsile otse silma.)

Miss Hobbs (pöörab enimast wihaselt ära,
kõrwale). O - sel mehel peab aastate pik
ne harjumine waletamises seljataga olema

Wolff (paneb kindad kepi kõrwale klaver
pääle). Tema meist tunnen ma. Perciva
Kingsearli.

Miss Hobbs. Ah, siis tunnete ometi kedagi.
Mis inimene ta õieti on?

Wolff. O, wäga kena inimene.

Miss Hobbs. Ma olen kuulnud, ta olla
wäga lodewa iseloomuga.

Wolff. See pidi küll tõla olema, kes teile seda ütles. Ta on kõigepareim pois maailmas — mõnikord küll ka usel —

Miss Hobbs. O, teie peate Mr. Percival Kingscarli eesliks?

Wolff. Teatud asjades, ja! Kui ta wanemaks saab, küll ta siis targemaks läheb.

Miss Hobbs. Teie olite väga awalik.

Wolff. Seda oldakse harilikult sõprade üle otsustades. Tohin ma nüüd ka teie kõest midagi küsida?

Miss Hobbs. Muidugi.

Wolff. On see siin era-hullumaja?

Miss Hobbs (on meelepaha pärast keeletu).

Wolff. Teil ei ole tarwis wastata, kui teie ei taha.

Miss Hobbs. Kes seda teile ütles? Teie sõber mr. Kingscarl?

Wolff. Uskõik, kes. Kas on hullumaja?

Miss Hobbs (istub). Ei, see ei ole mitte hullumaja.

Wolff. Uskumata, mis lugusid küll inimesed rälja ei mõtle!

Miss Hobbs. Ja muidugi uskumata! Ehk

82.
vast jutustati teile ka, et mina hull olen!
Wolff. Ei? Ei. Hullumaja teenijat ei
ole ju hullud. Siis aga jutustati, et maja
preili, miss Hobbs —

Miss Hobbs (wabele rõõsides). Ah! Teie
lete siis teada saanud, kes minu käskija
on? Mis temast jutustati?

Wolff. Et — aga see ei punku ju meisse.
(Pöetab sohwaleni najale.) Kõneleme
parem endist.

Miss Hobbs. Ei, see huwitab mind. Oli see
midagi väga halb?

Wolff (sohwaleni najal). Ei, enim mida-
gi väga liigutawat. Jutustati nimelt, et
ta kord — sel ajal oli ta veel väga ilus,
noor tüdruk —

Miss Hobbs. Kas üteldi ka, kui kaua sel-
lest tagasi on?

Wolff. Ei, ajaarousid ei nimetatud. Aga
nii, umbes 20 aasta wanuselt, wõi selle um-
ber — (waatab Hobbsile tummistawalt otsa)
lla ta ükskord kõrwaüri armostuse wõr-
jus sipelnud.

Miss Hobbs (seespidi keedes). Loo?

83.
Wolff. Olla üks õnnetu lugu olnud.

Miss Hobbs. Mis te ütlete?

Wolff. Noormees ei tahtnud temast midagi teada.

Miss Hobbs. Ja mis siis sündis?

Wolff (kehitalb õlasid). Miss Hobbs kaotas selle juures mõistuse. — Kurb, mis!

Miss Hobbs (kõuseb üles, lähel pahemp. ja tuleb jälle tagasi). Niisama, nagu suurem osa huvitavaid juttusid. Olge nõnda lahke ja ütlege oma sõbrale — (suure meelepahaga tema poole) — mr. Percival Kingscarlile —

Wolff. Minu paäle ei ole teil õnneti tarvis vihan olla. Mina pole ju mitte mr. Percival Kingscarl.

Miss Hobbs. Kuid te teda näete, siis ütlege temale, et miss Hobbsi mõistus-käitsa korras on ja ta seda tarvitada tahab. Ärge seda ära unustage.

Wolff. Miss Hobbsi mõistus on käitsa korras. Püüan mees pidada. (vaatab Hobbsi, sohvaleeni najale taotades.) See on ilus teie poolt, et te miss Hobbsi eest välja

astute. (Tuleb ette.) ³⁴ Teie olete üks kaa tüd-
rux!

Miss Hobbs (jäaselt). Tänan!

Wolff. Ja nüüd, kas teie ei arva, et aeg
käis oleks meist endist kõnelda?

Miss Hobbs. O, et teie — (vaatab kella,
enesele.) Täewas, wis minutit puudub
neljast. — (Haljusti.) Ei, ma arwan, aeg
on meie kõnlemist lõpetada ja — (Koge-
leb.)

Wolff. Mis?

Miss Hobbs (rahulise tõsidusega). Kas
tahate mulle ühe küsimuse peäle
selget tõtt wastata?

Wolff. Tõde ei ole mitte sarnane
kaup, mis mehe ja naese wahel tihti
wahetusle tuleb. Aga kui võimalik,
peate teda saama.

Miss Hobbs. Missparast teie siia tulite?

Wolff. Missparast?

Miss Hobbs. Kas teie tulite minu parast
sina, wõi mitte?

Wolff (jõrkab imestades tagasi).

Miss Hobbs. Ütelge tõtt!

85.
Wolff. Kõia küll, kui teie just seda kuulda tahate -
Miss Hobbs. Ja muidugi, seda ma just tahan.

Wolff. Siis tunnistan ma, et ma seda võima-
taks ei pidanud, et meie -

Miss Hobbs. Tänan, see oli kõik, mis ma
teada tahtsin. Sui teie siis valmis olite, te-
me alustust. (Tatub ette pah. poolekentali)

Wolff (ikka veel imestusega rõõdeldes). Kas
teie ei arva, et veel liig vara on?

Miss Hobbs. Just selle vastu, varsti on
liig hilja. Palun, rutake! (oma terwes ole-
kus on ta Kohusemärti sarnane).

Wolff (inesile). Percivalil on õigus. Mina
ei tunne nüüdse aja naisi. (Haljusti). Mis
ma siis tegema pean?

Miss Hobbs. Kas te seda ei tea?

Wolff. Siiafaadik uskusin, et seda tean,
aga nüüd näen, minu teadmised on liig
vanamoodi.

Miss Hobbs. Noh, ma arvan, ma olen
kuulnud, et härrad selle juures harilikult
põlvili langenud.

Wolff (lähenedes). Üsna õige. Si ole küll
vieti minu viis, aga ma näen, teil on ife

oma sistem. (Põlvitab mõlema põlve peale
tema ette.) So?

Miss Hobbs (leentoolis-sirni ees). Teie võite
natukene lähemale tulla.

Wolff (nihkub lähemale).

Miss Hobbs. Teie olete omi kindel, et teie
minu ümber lipitseda tahate? Ma ei ta-
ha teid mitte sundida, oma paremate tund-
muste vastu.

Wolff. Mitte sugugi. Ma teen seda täiesti
wabatahtlikult. Olexin seda küll arusa-
mini omal viisil teinud, aga teie peate
seda ju paremini teadma. Mis mul siis
rüüüd teha tuleb?

Miss Hobbs (pilkawalt). Teie ei näi mitte
väga vilunud olevat.

Wolff. Ei - vähemalt teie süsteemi järele
mitte.

Miss Hobbs. Tõesti mitte? (Waatab kella.)
Wõtke minu käest kirvi. (Wõtab käe.)

Wolff. O! (Haarab selle). Äga kuulge, kui
see asi nõnda käie awuga lähel, siis ei
jää meile tulewaks nõdalaks enam midagi
üle.

Miss Hobbs. Ehk ei ^{õst} teid tuleval nädalal enam sün.

Wolff. Teil on õigus. (Tema kätt hoides.) Mis ma sellega pean tegema?

Miss Hobbs. Kas teil siis ise ka mitte midagi meelde ei tule? - Wist küll teada wadama? (waatab tema poolt ära, esiti nuris, siis rõõule.)

Wolff. (Tema rahutust märgates.) Mis teil siis on?

Miss Hobbs. (ärewalt ja aralt.) O, midagi!

Wolff. Kardate teie, et Keegi tuleb?

Miss Hobbs. Ei, mitte sugugi!

Wolff. Ma arwasin, et te kardate. Plus käsi!

(Kell alustab löömist.)

Miss Hobbs. Peine on just niisama ilus.

(Annab temale ka teise käe ja waatab par. poole. - Linn on just nõnda kõrge, et ta istudes üle selle näha wõib, ehk seisab nii, et ta selle warjust näeb, kuna see Wolffi warjab. Näeb, ehk kuulab Kleide Kabinat.) Teie kohite neid suudelda, kui tahate.

88.
Miss Färeij ja Bessij (veranda päält
16. etendus.)

Miss Hobbs. Wolff. Miss Färeij. Bessij.
Miss Färeij ja Bessij (astuvad läbi klassi-
uksu sisse ja tulevad ette, aga nõnda, et
Wolff neid kohe ei näe).

Wolff (on just parajasti käesundlemist
algamas, kui ta tulejaid kuulab, lasub ta
käed lahti ja tahab üles tõusta).

Miss Hobbs. O, palun, ärge tõuske üles.
Bessij (tuleb nii kaugele ette, et ta Wolffi
näeb).

Miss Hobbs (kargab üles). Ah, armas Bessij,
sa tuleid just parajal ajal! Luba, et ma
Lulle sinu meest ette sean.

Wolff (kes täiesti rahuliseks on jäänud,
käuseb hoolitult üles).

Bessij. See härra ei ole mitte minu
mees.

Miss Hobbs (rahib ühe silmapilgu tum-
malt tema otsa, ligemale astudes). Ma
mõistan, sa salgad ta ära.

Bessij. Ta ei olnud ialgi minu mees.
Miss Hobbs (rahutuks jäädes, kutsub

miss Farey tunnistajaks). Vmny, kes see härra on?

Miss Farey. Mina ei ole teda ialgi näinud.

Miss Hobbs (ipka alles kahklides, toob Kūbara sohvalt ja ulatab Wolffile).

Ma oleksin väga tänulik, kui teie selle Kūbara pähe paneksite.

Wolff (võtab Kūbara, paneb pähe - on aga liig väike - annab tagasi). Ei lähe tõesti mitte -

Miss Hobbs. Siin peab üks hirmus eksitus olema.

Bessy (kuivalt). Näib nõnda.

Miss Hobbs (Wolffile). Kes teie olete? -

Kas te rääkida ei mõista?

Wolff. Minult ei ole ju siiasaadik küsitud. Mina olen mr. Kingscard.

Miss Hobbs, Farey ja Bessy (vaatavad üks teisele otsas).

Wolff. Mr. Wolff Kingscard.

Bessy. Ah, ~~miss~~ mr. Wolff Kingscard.

Percival on sagevasti teist kōnelenud.

Wolff. Teie mees ja mina olime koolivennad. Meil on juhtumisi seesama perekons

na ninii. Ma loodan, meie saame veel
lähemalt tuttavaks.

Bessy. Seda loodan ma kindlasti.

Miss Hobbs. Siis olen ma ju vale Kings-
earli kutsunud minu ümber lipitsema.

Wolff. Mul on sellest väga kahju. Kaud-
aegne kodumaalt emalolek peab minu
teadmatuset vabandama; ma ei teadnud
mitte, et õhtumaa daamed ainult nendest
aunistustest loqu peavad, mis nende sõpra-
de mehed neile üles näitavad. Palun andeks,
et ma oma liht vanapoisilise austa-
misega teid tülitada julgesin. (Kumardab
miss Hobbsi ees, võtab kindad ja kepi ja
läheb kõigesuurema rahuga tulnud teed ära.)

17. etendus.

Miss Hobbs. Miss Farey. Bessy.

Miss Hobbs (peaaegu pisaratega). See oli
kõik Linn pärast, Bessy, — ma tahtsin
sulle näidata, missugune inimene Linn
mees on.

Bessy (Kuiwalt). Väga sõbralik sinist.
Tulevikus tahan ma aga ise oma
arvamisi tema kohta teha. (Läheb pahl)

91.
18. stendus.

Miss Hobbs. Miss Farey.

Miss Hobbs. Milly, sina ei kahkle onneti minu juures?

Miss Farey (läheb tema juurde). Ei, Ketti.
(Lundleb teda.) Ma olen kindel, et sa ise oma
üksituse üle kõige rõõmsam oled. Nõnda on
Bessyle parem.

Miss Hobbs. Ja, aga mina? Mis ta küll
minust mõtleb?

Miss Farey. Kes? Percival?

Miss Hobbs. Ei, see teine. Kuidas ta
mind põlgama peab!

Miss Farey (teda triöstides). Ah, mis mu
Wolff! See on ju üsna ükskõik! Sa saad
teda vaevalt veel näha.

Miss Hobbs (pisaratest lämmatunud häällega).
Ei. Ta oli oma viisi õige kena - nü ko-
guni teisiti, kui suurem hulk mehi. Ma
sooviksin, et ta minust halvasti ei
mõtleks.

Fenija tidoux (tuleb keskustest).

19. stendus.

Miss Hobbs. Miss Farey. Fenija.

92.
Teenija (Wolffi taskuraamat Kõrs, mis
ka miss Hobbsile annab). Armuline prei-
li, sednik leidis selle närawa ligidalt loo-
beri pöösaste alt. Ta arwab, et keegi här-
radest selle ära on kaotanud.

Miss Hobbs (wõtab raamatu). Täna, Jane!

Teenija (läheb ära).

20. etendus

Miss Hobbs. Miss Färeij.

Miss Hobbs (arwab raamatu). Ah - tasku-
raamat! (Pöörab paar lehte nüüres). Tema
oma! (Loeb). Wolff J. Kingscard, jaht klubi -
Newhavenis. - Ta - (lehitseb indiskimulic
kult idasi) on selle wist - (järesku muu-
detud toonil). Mis see on?

Miss Färeij (raatab üle tema öla).

Miss Hobbs (loeb). 6. juunil 1901. Kihlweedu
Perival Kingscardiga lõunasöögi pääl,
kolme inimese jaoko Delmonico juures, et
ma miss Henriette Hobbsi ühe kuu jook-
sul sundken. - Siis see oli! (Loeb raamatu
ühe hoobiga kinni ja haarab miss Färeij käe
Milly, kas tuled ühes?)

Miss Färeij. Huhu?

Miss Hobbs. Temale taskumamatul tagasi
93.
võima! (võtab Forey kae, sellega ruttu paremp
arast)

(Esriie.)

Kolmas vaatus.

Jõesuus ankrus sisva jahklaeva. Kää-
õnne kajut. Lihtne, aga maitsevikas, puhas
ja valge. Näitelava kujutab kajuti läbi-
löiget. Tagasiinas kajuti aknad, paremp.
kajuti trepp. Laest paistab valgus. Keskil
laud, selle kohal ripuvad laeva lampa. Ka-
juti akente all harilised pehmed pingid,
nende vahel kapisised, kus tarbeaineid,
nagu kohvi, suhkru, piimapotisid ja
kassisid alal hoitakse. Lannaumber
kinnikruvitud pöörtoolid. Täga paremp.
võike raudpliit tarviliste köögi nõudega.
Lõial kõrgval ühes teises kapis muud köögi

97.
karbeained, nagu söed, puud jne. Kajuti
trepi taga ukse, mis magamise ruumi
võib. Parastlõunane aeg.

1. itendus.

Hapten Lands (vanapoolne habe-
misk mees). Jessop (muresõidu ülikonnas,
valged kingad, valged flanellpüksid, värvivi-
line särk valge moodsa kraega, vöö,
pikk slips, sinine jakk kuldnoõpidega,
valge müts. Mõlemad suitsutavad lihixesi
piipusid.)

Lands (seisab trepijalal). Kärra jääb
aga kauaks.

Jessop (paremp. laua otsas istudes, vaat-
ab oma müri). Ja. Tä lubas kell viis
tulla.

Lands. Üks puhast. Lõita ei saa meie
täna omegi mitte.

Jessop. Lüh vähe tuult? Mis?

Lands. Kuu ka tuult oles. Udu rikub
meil lõbu ära.

Jessop (tõuseb üles, lähleb tahapoole, vaata
läbi kajuti akna välja). Hsi ei näi
nii paha olema.

94.
Sands (läheb taha, vaatab läbi kirjuti
akna välja). Paha küllalt! Seda ma tunnen.
Waevalt tunni aja pärast istume udu
sees, nagu laps mäskmes.

Wolff (tuleb trepist alla).

2. etendus.

Sands, Jessop, Wolff (laewaroidu
rüdes).

Sands (terwitab Wolffi).

Jessop. Holla! Teie jäite hiljaks!

Wolff. Jah, naturine küll!

Jessop. Sands ritleb, mui tänari soa
sõita.

Wolff (Sandsile). Oho! Juba jälle mitte?

Sands (trepil jalal). Ei, härra, täna mitte.

Wolff. So!! (Läheb taha paremp. kapi juurde,
toob siält kirjutuse nõuud laua pääle, istub
paremp. laua otsa ja kirjutab; kuna ta
kirjutab, Sandsile). Teisipäewal puhus tuul
maa poolt, siis tõendasite teie, et murele
mines nõimata olla.

Sands. Mina hoian ikka selle poole,
mis kindlam on, härra.

Wolff. Seda ma usun. Oila puhus tuul

96.
mere poolt, see oli teie arvates veel karkast
raam.

Lands. Ja, vaadake, härra, meil on siin
väga isäraline rand -

Wolff (sõna rabele visates). Näib nii.

Aga täna katsume seda süügi. Ma üriti
sin selle riista siin meresõiduks, kas
saate aru, mitte suuremajaks.

Lands. Teie olete peremees. Kui teie
uduga merele sõidate, ei näe teie oma
laeva suurt purjugi. No minugipärast
Minu pojad teenivad, tänu Jumalale, ja
ise leiba ja minu vanade eest hoolitse
teie testamendi täitjad.

Wolff. Hm! Na, hääl küll, ootame siin
meel naturine ja vaatame, kas udu
tõesti tõuseb.

Lands. Meil ei tule kaua oodata, härra.
(Lähel trupist üles.)

3. stendus.

Jessop. Wolff.

Wolff. Need mehed on täpipoält üks kuu
tune. Purjetamine tähendab neile kõõtsi
istumist ja ilmast lorisemist. Aga ma

97.
ma kardar, uduga on tal õigus. Pagana
lugu!

Jessop! pahemp. lana äärde istudes, topib
oma piipu). Na, saäl ei saa küll midagi
muuta. Teate, tore nali oli täna pärast
lõunat Percivalil ja minul.

Wolff. o!

Jessop. Läksime vanaeidega sinna - tema
tädiaga - tui teate ju. On sel aga hing sees!
Jumal teab, seda peab ittema. Jpka Koigees
ja Kraps üle aia, nagu kolmeaastane vares.

Wolff. Millest tui siis räägite? Tui läksite
sinna? Kuhu siis?

Jessop. Noh, restimajasse - räägime saäl
oma neiusid.

Wolff. Ah, saäl käisite tui!

Jessop. Ja muidugi! Oli tore nali! Meid
oleks peaaegu kinni tabatud. Just parajal
ajal saime rüüdu päält plehku.

Wolff. Kas Percival mitte oma kübarat
sinna ei jätnud? (On oma kirja lõpetanud
a adresseerinud.)

Jessop. Ja kust tui siis seda teate? Käisite
ka saäl?

Wolff (tõuseb üles). Ja.¹⁰

Jessop. Inimene, teie nägite teda.

Wolff. Miss Hobbsi? Ja.

Jessop. Koh, kuidas ta välja näeb?

Wolff. Kuidas teie ometi selle õnnetuma
nõtte pääle tulite, et ta vana ja krõmp-
sus olla?

Jessop. Kas ta seda ei ole?

Wolff. Õnnetumal kombel - ei.

Jessop. Misparast õnnetumal kombel?

Mina ütlesin õnnekombel. Olete oma
kihlweo võitnud?

Wolff. Võrretnud kihlwedu! - (Wake-
aeg) Mis ta on? Kes ta on? - Teie
teate seda?

Jessop (tõmbab kutinud kõrgele). Nii umbes.
Kuulsin tänana Milly Käest. Ma arwan
tema isa oli kindral. Indianlased tõm-
basivad tal päänaha maha. See mõjus
in rängasti naese pääle, et ta paars
nädalat pärast tütre sündimist ara-
suris ja vaene ussikene jäi kädi kas-
vatada, kes juba kaks meest maha oli
matnud. Keist kumminagist ei oleud

asja olud ja ja tädi otsis omale kannatusest selles tases, et maad mõnda ümber reisid ja sotsiaal küsimuste ja muu niisuguse kroami üle kõnesid pidas - nähtavasti oli ta päris eht tragun. See oli wali kool noorele tüdrukule.

Wolff. See selgitab mõndagi. Tüdrukud näivad miss Hobbsist palju lugupidama. See on häa märk, kui naisterahvas oma soo päilaps on.

Jessop. O, Millij on nagu naru tema järel loovksin, et ta seda ei oleks. Ütleb, miss Hobbs-olla wa tore tükk, kui teda ligemalt tundma saab. Naiste est olla ta valmis kõik tegema, meid sallib ta aga vähem kui rottisid.

Wolff (võtab sigari ja paneb põlema). Mille all kõik teie naisterahvad siin kannatavad on see, et neil terve päev otsa muud midagi teha ei ole, kui ühe tooli päält teise päale nihutada ja oma mõtteid korutada. See ongi just kõige otsim tee ülevauste mõtete päale sattuda. Nad ei õpi maailma tundma. Töö, du ainus mõte ja tume, jääb neile seitsme

100.
pitseriiga raamatuks. (Edasi tagasi
Käies.) Mis neile hävasti tarwis läheks,
on, et neid sellest nukkude majast, mis
teie tsivilisatsiooniks nimetate, välja võt-
taks ja keset elu seataks. Kui mul see
tõdusik üleväl Himalaja otsas Kuno
Kund Käes oleks, ma teeksin temast
alles naise ja missuguse uskujulise
naise! (Waatab läbi akna välja)
Need ei sõna sugugi halvasti, need
kaks tõdusikut said.

Jessop (Kargab üles ja lähleb akna
juurde).

Wolff. Tulewad nad meie poole?

Jessop. Näib nõnda. Ma usun, ma
võiksin selle päale peaeagu wanduda,
et see Milly selg on. Kes see teine on,
seda ma ei tea.

Wolff. Jumalik! See näib välja, kui
jumala eest! Praegu pööras ta peäd —
see on miss Hobbs! (Pöörab akna juurde
ära.)

Jessop. Ma olen uudishimuline, mis see
peaks tähendama. Nad sõnavad otse

meie laeva päale. (Pöörab ümber.)

Wolff (kaaludes). Kui ta seda teeks, siis tahaksin ma —

Jessop. Mis teie tahate?

Wolff. Tõnne pisut mõistust pähe panna.

Kas teie ei saaks miss Fareyga vähe kõrvale rüüa ja umbes pool tundi Landsi kajutis kinni hoida? See on väike kena kajut, ainult pisut kitsas.

Jessop. Mis nõu teil on?

Wolff. Ma tahaksin miss Hobbsi uskuma panna, et meie ainult kahekesi laeval oleme ja meie välja merele sõidame. Täevas näib minu nõuus olema. Kui üdu üles kerkitab, siis ei ole tal võimalik vahet teha, kas meie siisame või liigume, kas meie ühe penikoovina rannast emal oleme, või kümme. Kui teie miss Fareyga pisut kaasa aidata tahate, siis õpetan ma miss Hobbsile enam, kui ta siiasaadis tervel eluajal on õppinud.

Jessop. Hää küll, tahan katsuda.

Wolff. Tõhke miss Fareyge selgeks, et see tema sõbra kasuks sünnib, ja uskuge

mind, see on tema ^{1021.} Kasuks. (Thurak Kopist
üles.) Kapten Sands!

Sands (üleval). Kohe, kohe, härra!

Wolff. Tema mängis mulle ringer-
pussi mängida ja riimaks tänab ta
mind veel selle eest.

Sands (tuleb trepist alla).

4. etendus.

Jessop. Wolff. Sands.

Wolff. Sands, kardab tõe loomulik tarkus
väikse pettuse hädasohtusid?

Sands (kohkub).

Wolff. Kardate tõe valetada?

Sands (uhke otsukohesusega). Ei, härra!

Wolff. See on häa. Kaks daamet tulevad
varsti laeva pääle.

Sands. Need kaks sääl paadis, härra?

Wolff. Jah. Nad ei tohi teada saada, et mina
laeval olen. Ihi nad minu järele küsivad,
ütelge, et tõe mind ootate.

Sands. Ma mõistan.

Wolff. Ärge neid ära laske. Ütelge nendele,
et mr. Jessop laeval on ja neid alla kaju-
tisse palub.

Lands. Saab tehtud, härra! (Tahab minema)

Wolff. Oodake! See ei ole veel kõik. Sel silmapilgul kui mõlemad daamed teile selga pööravad, võtate teie nende paadi ära - aga ruttu -

Lands (üritab).

Wolff (edasi kõneledes) - ja kimmitate laeva nina külge, nii et teda näha pole.

Lands. Ja muidugi, ja muidugi!

Wolff. Siis ruttu oma paati ja minema; sadamasillal oodake kunni ma märku annan. On teil midagi teisi teha?

Lands. See tuleb loias - kaaris meie poole.

Wolff. Siis on kõik häa!

Lands (salupeerib ja läheb välja).

5. stendus.

Jessop. Wolff. Miss Farey (wäljast).

Jessop. Küll see läheb kurgaks, kui ta seda kuigi teada saab!

Wolff. Kui teie ja miss Farey temale arastite, ei saa ta seda ialgi teada. Niipea kui ma teile märku annan, lipsate teie paati ja sõuete tasa ümber laeva. Tema usub kindlasti, et teie terve aja väljas merel

olete ja näduga õiget teed tagasi ei leidnud.
Miss Farey (hüüab). Hääd õnne, ahoi!

Sands (vastab hüüet).

Wolff (sosistades). Lää! nad ongi!

Jessop (samuti sosistades). Kui need teie
 pärast tulivad ja kuulevad, et teid lae-
 wal ei ole, siis tahavad nad küll kohe
 ära minna.

Wolff. Ärge laske neid ära. Utelge neile,
 et teie mind iga silmapilks ootate!

(Skilb tagant paremp. uuest wälja.)

6. stendus.

Jessop. Kohe ka miss Farey ja miss
Hobbs.

Sands (ülevalt alla hüüdes). Mr. Jessop!
 Kaks daamit soovivad laewapere mehega
 rääkida!

Jessop (inestust mängides). Kaks daa-
 met? (Lähel trepi jalales Jumala ust,
 hilly!

Miss Farey, tema järel miss Hobbs (tule-
 vad trepist alla, alles trepi pääl). Kas
 mr. Kingscarl siin ei ole? Meie tahtsi-
 me temaga kokku saada.

Jessop. Tä peab iga silmapilks tulema. Yle
aga alla!

Miss Farey ja miss Hobbs (tulewad üsna alla).

Miss Farey. Minu söbes miss Hobbs, mr. Jessop!

Jessop. Rõõmustab mind väga!

Miss Hobbs (kumardab vilult).

Jessop. Ma raatan korraks järele, kas
ma teda tulema ei näe. Palun, rätke istet!
(Lähel laua tagast mööda ja trepist ülesse)

7. etendus.

Miss Farey. Miss Hobbs. Lius Jessop.

Miss Farey. Kena väike kajut. Eks ole? Jse-
gi plüüt sees.

Miss Hobbs. Ma sooviksin, et ma tulemata
oleksin jäänud.

Miss Farey. Mis pärast?

Miss Hobbs. Ma ei tea mitte. Kas sa ei
leia, et see natukene liig julge välja näeb?

Miss Farey. Sõugu mitte. Sul on ju wabandaw
põhjus - sa tooi taskuraamatu tagasi.

Miss Hobbs. Ma ei tahaks aga mitte, et ta
seda ainult ettekiändeks peab.

Miss Farey (naeratades). Muidu ei oleks
see sugugi sinu wiis, selle üle pead murda,

mis üks mees sinust mötleb.

Jessop (tuleb trepist alla ja annab miss
Fareyle märku).

Miss Hobbs (seljaga trepi poole, ei näe
Jessopi). Muidu on see mulle täiesti üks-
koik. Ma ei ole täna vist päris terve.
Ma ei tea, mis minuga täna on.

Miss Farey (näeb Jessopi, astub miss-
Hobbsi juurde). Siis lähme parem mine-
ma, praegu on veel aeg.

Miss Hobbs. Ma tean mis ma teen, ma
kirjutatan temale kirja! (Lähleb pahemp.
lana otsa, tõmbab kindad käest ära ja
paneb lana pääle.)

Miss Farey (tauvitab seda silmapilku
Jessopi juurde minemiseks. Nad sosista-
vad üksteisega ilma et miss Hobbs seda mär-
kaks).

Miss Hobbs (edasi kõneledes, enesele). Kirja,
milles ma kihidalt ja selgesti kõik ära ütlen
a et jätan ta raamatutsia; see on kõige
parem. (Püüab tooli lauale ligemale liikar-
ta, on silmapilgu imestanud, et ta seda
ei saa. Istub siis ja võtab kirjamapist

107.
paberit, mis Wolff lauale on jätanud).

Miss Farey (tuleb tema juurde). Kuid sa kirjutasid, ega sul siis mingi raja ei ole? Mis?

Miss Hobbs (pöörab enmast toolil ümber ja näeb Jessopi trepi pääl). Ei. Jookse aga oma õnnetu saatuse kätte vabele! (Ohkab.)

Miss Farey. Meie läheme pisut sõudma. (Jookseb Jessopi juurde.)

Miss Hobbs (järele hüüdes). Aga mitte kaugele! Ma olen mõne minutiga valmis.

Miss Farey ja Jessop (trepiast üles ees ära).

8. etendus.

Miss Hobbs (üksi).

Miss Hobbs. (Kirjutab). Väga auustatud härra, mul oleks väga kahju, kui teie mõtleksite — (vaatab üles). See ei lähe!

Sellest ma ei hooli, mis teema mõtleb! (Kortsub paberi kokku ja viskab ära ja algab uuesti). Väga auustatud härra! — Ei, see ei ole küllalt vormilik! Meid ei ole veel üksteisega tutvustatudgi. — Minu härra —!

Wolff (astub taga paremp. uksest sisse).

9. etendus.Miss Hobbs. Wolff.Wolff (astub miss Hobbsi selja taha).Miss Hobbs (kirjutab ilma teda nägemata). „Minu härra, teie arwate wistiski, et minu tänalõunane ülespidamine seletust nõuab —”Wolff. Kas teie ei arwa?Miss Hobbs (peatab kirjutamises, waatab ümber, tõuseb üles ja läheb pahemp.). Ma arwan, teid ei ole laewal?Wolff. Kas sellepärast tulite?Miss Hobbs (temale otses näkku waadates, tõsiselt). Ei, just wastuoksa, ma tahtsin teiega kokku saada. Ma pidasin enimast teie wastu väga halvasti üles.Wolff. Et te mind oma sõbra meheks pidasite? Teie ei pidanud mind küll aumehes. See on eksitus, mis naesterahwa juures, nagu teie, kergesti ette tulla võib. Ma arwan iga ühe juures, kes enne otsustab ja alles pärast järele mõtleb. Kes aga teie pääle kõige enam pahane peaks olema, see ei ole mitte mina.

Miss Hobbs. Bessy? ^{109.}

Wolff. Tema peab just teile tänulik ole-
ma selgusest, mis te temale selle kohta
muretsesite, et teie halb nõuandja olete.

Miss Hobbs (pöörab pilkavalt näo ära).

See on väga suur lohkus teie poolt, et teie
minu trööstida katsute. Kui teie Bessy
meest arwate -

Wolff (rahele rääkides). O, sellel on küllalt
põhjust teid õnnistada. Kuidas mõtlete aga
teie ise oma teguwisi üle? (Waherag.) Oli
see naeselik?

Miss Hobbs (kõrgilt). Minul ei ole armah-
nust selleks peetud saada, mis teie naeseli-
kuks nimetate.

Wolff. Jumalukene! Ega teie õmeti seda
mehelikuks ei pea?

Miss Hobbs. Mina uskusin, et minu sõber
kõlwatu mehega abiellus on. Sellepärast pi-
dasin ma oma kohuseks tema silmi arwada.

Wolff. Teie kohus! Kas olete teie ialgi laps-
olnud? Oli teil ialgi mõni nukk, keda teie
armastasite?

Miss Hobbs. Mis see peab tähendama?

Wolff. Kas oli? ^{110.}

Miss Hobbs. Mõistist olivad ka need naised põlve ja oma sugu kavalised nõrkused.

Wolff. Oleksite teie oma sõbra vastu tänu-
tulik olnud, kes selle nuku lõhki oleks
lõiganud, et teile näidata, kuidas nuku
keha ainult saepuru täis on? (Ruthe
idasi kõneledes.) Kujutage omaale puunukku
ette - läbi ja läbi tubli puu - keda teie
ümber wista wõite, mis katki ei lähe
- ühe sõnaga - wastupidaw nukk. Perci-
val Kingsearl on wastupidawast tublist
puust. Mina tundsin teda juba siis, kui
teda alles wõimisi. Wõib olla, ta ei ole
kiill kõige toredam nukk, aga ta on puu-
puu! Kui ta aga saepurust oleks olnud?
Ta oli lapsel ainus nukk, kui teie ta
puruks oleksite teinud, poleks laps
enam teist saada wõinud!

Miss Hobbs. Ma arwan, naisterah-
wale on parem, kui tal saepurust nukk
ei ole. Seltskonna arwamised ja minu
omad lähewad lahku. Maailm peab
abielu isegi kõigepahema mehega naiste-

rahvale ülendavaks. Mina pean seda ka
kõigeparema mehega ainult -

Wolff (rahele): Wabandage - üks silmapilk -
(joorseb trepist üles ja kaob)

Miss Hobbs (seisab ja kuulatab).

Wolff (ülewäl, nägemata, hüüab): Ahoi!

Ahoi! Jessop! Ahoi!

Miss Hobbs (läheb trepi jalale, kuulab, hüüab).

Mis siis on?

(Steltide ragin, udu vile.)

Wolff (ülewäl): Wana Landsil oli oma
kraaksumisega ometi õigus. Meie oleme
udu sees, nagu lina sisse mässitud!

Miss Hobbs: Kus siis teised on?

Wolff: Ei näe neid kusagil. (Hüüab) Ahoi!

Miss Hobbs: Ega neile ometi midagi juhtu
nii ei ole?

Wolff: Ah ei, Jessop mõistab oma asja!

(Tuleb alla) Kendele ei või midagi juhtu-
da. Nii on ainult meie endiga tegemist.

Miss Hobbs: Kluidas nii? Kas kõik korras
ei ole?

Wolff: Ma ei ole üsna kindel - selle uduga
on raske midagi (ütelda) kindlasti ütelda.

112.
Aga minu meelest on, nagu ammuks ankur
järele.

Miss Hobbs. Mis see tähendab?

Wolff. Et meid edasi aetakse.

Miss Hobbs. Huhu?

Wolff. Merele ühes möönaga.

Miss Hobbs. Halastaja taivas! Mis peame
siis tegema?

Wolff. Paigal istuma ja raatama, kus
meie oleme, kui udu hakkub.

Miss Hobbs. Kui ta aga terwel ööl ei
laku?

Wolff. Siis raatame, kus meie homme
oleme. (Tema poole, teda rahustades.) Si
ole mingit hädakohtu kartu. Siin si on
igal pool lahtine meri ja meil ei ole min-
git takistust ees. Kui tuult ei tõsta, ehk
ankru köis ei katke -

Miss Hobbs. Kui aga?

Wolff (lõbusalt). Siis - ja, siis peame
küll ootama, kuni meid ühe ehk kahe
päeva pärast kinni püütakse.

Miss Hobbs. See on ju kole!

Wolff. Kole - sugugi mitte, võib ütelda,

113.
vastumelt - mille mõlemile.

Miss Hobbs. Teie ei näi sellest sugugi aru-
saama, missuguses seisukorras mina olen.

Wolff. O, ma tunnen teiega kaasa - ma
ise olen ju niisama suguses seisukorras.

Miss Hobbs. Teie? Teie ei tee see ju midagi.

Wolff. Palun vabandada, see teeb mulle küll
midagi. Juhtumise kombel on üksi noor
naesterahvas olemas, kelle nõidusliste
silmade es - (vaatab otsa.)

Miss Hobbs (vaatab kõrvalt).

Wolff. - ma nii eskujuline sooviksin paista,
kui iganes rõimalis. Tä on natukene vali,
see noor neiu. Arvate teie, et see üle-ehk
kahe-päevane reis teie seltsis minu sümele
kasuks on?

Miss Hobbs (lähel paremp.). Kohetsen väga.
Sellest seisukohast asja pääle ei vaadanud.

Wolff. Teie ei näi üldse asjade pääle teiselt
seisukohalt vaatama, kui ainult omalt! -
(Lõbusalt.) Ehk ei olegi asi nii paha. Udu
kaob harilikult niisama äkki, nagu ta
tuleb. Ja kui meie mitte liig kaugele ei ole
actud, lähel mul ehk korda tagasi ristelda.

114.
Praegu aga ei saa muud teha, kui magu
sa näo hapuloo kohta. Mis tüü praegu
kohvist ja kottlettidest arvaksite?

Miss Hobbs. Ma tänan teid. Mul on tõesti
isu. Ma ei söönud lõunal peaaegu midagi.

Wolff (läheb ühe kapi juurde ja võtab tald-
riku kottlettidega ja ühe kohvi välja). Mure
õhk äratab mul alati kanged isu. (Paneb
taldriku laua peäle ja vaatab pliidi poole)

Praepann on pliidi peäl. Süsa ja puid
leiate oma seljataga kastist.

Miss Hobbs. (Kõhkinult). Mina?

Wolff. No jah. Tüü küpsitate kottletti-
sid ja kuedate kohvi, kuna mina laeva
järele vaatan.

Miss Hobbs (vaatab talle otsa, istub siis
rahulikult maha, selg laua poole ja
paneb käed kokku).

Wolff. Nii ei saa minn aga kangele.

Miss Hobbs (pahemp. istudes). Minul on
isu kadunud. Ma ei taha enam süsa.

Wolff. Aga mina. Mina tahan

Miss Hobbs. Siäl on praepann, puid ja
süsa leiate kastist.

115.
Wolff. Tee tõrquute oma osa tööd tegemast?
Miss Hobbs. Mina tõrgun teie teenija tüdrukku
osa etendamast.

Wolff (istub paremp., selg laua poole, paneb
käed kokku). Hääd küll! Udu või mitte udu,
mina ei liiguta laeva randa juhtimiseks
sõimegi. Woolus-riib müü kaasa.

Miss Hobbs (pöörab tooliga ümber ja vaatab
tema poole).

Wolff (pöörab samati ümber). See on minu
arvamine. Meie peame siin tummi, ehk ka
terve nädala mööda saatma. Kui mina
süna ei saa, ehk palju enam, kui teie mulle
seda ei valmistata, ei liiguta mina ka kättgi!

Miss Hobbs (vaatab tema otsa) tõuseb siis
pikkamisi ja allasurmutud vihaga ülesse,
läheb kaldriiki rötina, riib selle plüdi
juurde, tõrkab kahvi vihaselt kotteti
sisse, viskab selle panni peäle, siis ka teise).

Wolff (tõuseb üles ja läheb rohkem keskele).

Miss Hobbs (tuleb tagasi, paneb tühja kald-
riiku laua peäle). Tee tarvitate oma võimude
kurjasti ja sunnite mind oma meeloomaks
hakkama. See on kahekümne aasta =

116.
saja rüütlimuus.

Wolff. Teie tahate, et mina teie eest tööd teen - et ma seda tööd teen, mis teie teha ei või; - ja seda tööd, mis teie teha võiksite, ehk igatahes teha peaksite võima - seda ei taha teie mitte teha. Nii on moodratsi nende arusaamine naiste kohustest üleüldse! Ma panen lambid walmis ja saen Klüverpurju korda (Teepist üles ära.)

Miss Hobbs (Kui Wolff silmist kadunud). Jäme inimene! (Lähel söekasti juurde, wõtab raikides puud ja paberid wälja ja topib neid plüüdi alla, kuna ta praepanmi kõrwale likkab. Weekatel on juba plüüdi pääl.) Ma sooviksin, et nad tal kõhu ära rikuksivad! (Teel tulõ.)

Wolff (tuleb ülevalt, laewa latern käes, lähel ukse juurde kapile, wõtab ühe õlikannu, wälja ja täidab paremp. laua otsa pääl.)

Miss Hobbs (põlwitab söekasti es). Kas teil waruga söekütkelit ei ole?

Wolff (lana juures). Tääl see ongi! Ma teadsin, et midagi muretseda oli. Meie te-

gime ta eila katki. Mäi tahan (tahan
tema juurde minna, et aidata, jääb aga
trepil jalal seisma, pistab käe trepikäsi-
puust läbi, nagu hoiaks ta ennast vägi-
vallaga tagasi oma sisemise tungi järele
tegemast, sosistades) Ei - võtku pagan,
kui ma seda teen!

Miss Hobbs (pah. pool pliidi juures, on tema
tulekut näinud, kui ta märkab, et ta edasi ei
tule). Pean ma peoga sisa tõstma?

Wolff. Naisterahva käed ei ole ainult vaatas-
miseks loodud. (Paneb õliskanu kappi tagasi,
kuna ta miss Hobbsi vaatlleb.)

Miss Hobbs (käidab kätega kühvilit).

Wolff (enesile). Lootuse järele ei hakka ta
ometi nutma. (Haljusti, kuna ta piimakanu
kapist võtab ja lauale paneb) Ärge piima
ära unustage! (Trepist üles ära)

Miss Hobbs (paneb sisa tulesse ja säreb panni
avanduse kohta). Kui ma ise nälgima ei oleks,
ma kõrvetaksin nad ära. (Läheb laua juurde
toob piimakanu ja kallab üle kotlettide, et
mina meesterahvale sööki pean keetma!
(Läheb kapi juurde otsib asjata kohvi) Ma nutan.

118.
sin, kui ma mitte ei teaks, et see talle lõbu
teeb! (Läheb trepi alla ja hüüab.) Mr. Kings-
carl!

Wolff (ülewalt). Ja!

Miss Hobbs. Kohwi ei ole!

Wolff. Kohwi ei ole? (Tuleb alla, lähed
kapile.) Siin oli alles suur hulk kapis!
(Wõtab kotikese kohwimädaga ja näitab
temale.)

Miss Hobbs. Mina arvasin, et kohwi
jahusarnane on.

Wolff (toob kapist kohwikeski ja ulatab
talle). Kui tee need ära jahvatate, siis
saab neist jahu. Jstuge.

Miss Hobbs (istub pahemp.).

Wolff. Wõtke keski põlvede vahele.

Miss Hobbs (teeb seda).

Wolff. Pristake oad ülevalt sisse.

Miss Hobbs (teeb seda).

Wolff. Ajage nüüd rändast ümber.

Miss Hobbs (hakkab jahvatama).

Wolff (paneb kohvikoti kappi tagasi ja
seisab, miss-Hobbsi vaadeldes).

Miss Hobbs. Kas teil üleval midagi teha

ei ole?

115

Wolff. Silmapilgul mitte. (Pause) Teie peate mulle tänulik olema.

Miss Hobbs (jahvatades). Ma ei või wanduda, et ma seda oleksin.

Wolff. Seda saate kind weel olema.

Miss Hobbs. Siis annan ma seda teile teada. (Lähel temast mööda, et kohvipotti kapist tulla ja siis pliidi juurde.)

Wolff (us paremp.) Wõtame näituseks, teie lähete mehele, kes tihti reisima peab -

Miss Hobbs (teeb pahase liigutuse).

Wolff. Ja sattute sarnasesse kohta, kus isunese eest hoolitsema peate. Mis tahate teie pääle hakata, kui teie mitte tassid kohwigi keeta ei mõista?

Miss Hobbs (pliidi juures kohvipotiga). Teie arwate küll, mis mees siis pääle hakkab?

Wolff. Mees? Tema, võib olla, on oma osa juba ära teinud. Tä on ehk juba 20 penikoormat ära ratsutanud, et teile kohwi kätte muutseda. Mis teil üieti meeste vastu on?

Miss Hobbs (pliidi ääres tegewuses). Nad tarwitavad juhtumist, et nad meist tugevamad on,

endi kasuks ja teevad meid endi orjades.
(Paneb Kohvipoti ägedalt ära.)

Wolff. Kas ei ole teie kunagi meestesost orja näinud? Seda kannattikkupäivalist, kes aasta aasta kõrval iga jumala päev 10 tundi oma kantsulis nagu pigi kastab, ainult selleks, et naene, kes teda õieti südame põhjas põlgab, oma elu laiskuses ja toreduses mööda saata võiks. Mina olen niisugust orja näinud.

Miss Hobbs. Arvatawasti teevad nad seda sellepärast, et see neile roõmu teeb.

Wolff. Mehed teevad seda sellepärast, et naesed juhtumist, mis neile ilusa näo ja ümarquused käewarred andis, kasulikult tarvitada oskavad ja naesest mehenarrist masina teevad, kes nende raha ja abinõusid peavad muretsema, et nad ahnust ja edwust orjata võiksid. On ju õnnetumal kombel ka tooreid ja isemeelseid mehi. Tahate teie sellepärast hääd, tublid mehed ära salata, isad, kes ihu ja hingega naise ja laste küljes ripuvad? Mina olen niimõndagi halba naist tundnud. Kas pean

ma sellepärast häia naise ära unustama,
keda alati säält otsitakse ja leitakse,
kus õrna kätt vaja on? Mis tee otsite?
Laudlina? (Tahab seda kapist võtta ja
anda.)

Miss Hobbs (lukkab ta kõrvale ja toob selle
ise). O, palun, ärge ennast vaevake. Mina
võin oma töö ise ära teha. (Läheb paremp.
laua juurde, et lina pääle laotada.)

Wolff (paremp. laua otsas). Rõõmustan,
teid nii südilt töö kallal näha. Ma kart-
sin juba, et teie põhjusemõttelikult töö
vastu olete.

Miss Hobbs (lina laotades). Töö vastu ise-
enesist ei ole mul midagi - töö on igapäevane
hää. Ainult töö viisi vastu. Mis hoiab
huvitava töö omale ja jätab teidunõunde
pesemise naise ametiks.

Wolff (näitab oma kätt, mis verine on).
Palun, vaadake siin seda!

Miss Hobbs. Ah, teie käsi jookseb vereid!

(Tõmbab oma taskurätati välja) Laske mind
(surub oma tunõmused alla ja läheb kokku-
pigistatud huultega oma töö juurde tagasi.)

Wolff. Ma¹²² võiks in teile vastata, naene
jätab mehe hooliks kasa traadi küljes
puruks löigata, kuna ta ise laudlina
silub. Mitte meie ise ei määrab endi
ülesandeid, loodus ise määrab need ja
lõpüks on üks töö nusa maha kui
teine. Mees on maal ja merel tegew, et
maailma lastele tarwitawaks teha,
naene on kodus tegew, et lapsi maailma
jaoks kõlbuliseks teha. Kus on sääl wahi?

Miss Hobbs (wõtub kapist nuge ja kahw-
lid). Mõne naisile on abielu tõesti üsna
hää. On ju suur hulk naisterahwaid ole-
mas, kes millegiiks paremaks ei kõlba, kui
emadeks ja lastehoidjateks. (Lelle kõne
lõpul peab ta paremp. lanna otsas nuge
ja kahwliid panema.)

Wolff. Millegiiks paremaks ei kõlba?!
ei millegiiks paremaks, kui mehi ja nait-
i sünnitama ja kasvatama, kes
maailma walitsewad?! Peate teie romani-
e kirjutamist nende nukude lõbusks, kes
ohwade pääl ümber aelwad - ehk lobise-
mist ja waidlemist ajawüte üle, mida

naad. Kunstiks' nimetatavad - peate teie seda
aunusamaks tegevuseks, kui elusid hingesid
luma ja kasvotada? Paluge põlvili maas
Jumalat, laps, et teie kord üks nendest aunasatest
haruldastest naistest olla võiksite, niisugune
naene, kes emaks kõlbab! - Piim keeb üle! -
(Kargab pliidi juurde ja päästab üleküeva
piima.)

Miss Hobbs (paremp. laua otsas). Kohetsen
väga, ma oleksin pitanud järele vaatama.

Wolff. Ma tahan ta välja, ta on väga kuum.

Miss Hobbs (koiab piimakamru, kuhu teine
piima sisse valab). Teie, mehed, olete iseäralised
luskad. Kui teie mind aitama pidite, ei taht-
nud teie mitte. Nüüd, kus ma seda ei nõua,
teete seda.

Wolff. Pidage seda meeles, see võeti arwab
palju muidgi. Udu näib lahkuma hakkama
Ma olen silmapilk jälle all. (Trepist üles äras)

Miss Hobbs (Katab lauda edasi, paneb tassid
jne.) Ma tahaksin teada, kas ma loll
olen. Ma tahaksin teada, kas ma mõistli-
kum oleksin, kui minu ema minuga nii
ümberkäinud oleks. (Pliidi juures.) Ma ta-

124.
haksin teada, kas Kotletid küpsed on.
Wolff (tuleb ülevalt). Ma usun, ankur on
pidama jäänud. Kõik lähed hästi - Kas
katel keeb?

Miss Hobbs. Juba laulab. (Tuleb ettepoole
lunda.) Kas ei oleks parem, kui ma
tee kae kinni köidan?

Wolff. O, see ei ole midagi!

Miss Hobbs. See lähed pakemaks, kui ma
seda ei tee.

Wolff (sirutab kae välja).

Miss Hobbs (Kisub oma rati kaheks ja
köidab selle ümber kae ja käerandme).

Tema on küll niisugune naesterahvas?

Wolff. Niisugune naesterahvas?

Miss Hobbs. See haruldane, ams naesterah-
vas, kes emaks ja veel kõigeks muuks köl-
lab.

Wolff (ikka mitte arusaadis). Kes on?

Miss Hobbs. Noh, tema - see nõidusliste
silmadega daame.

Wolff. O ja, ma usun, seda ta on!
Aga see kõik on alles suspidi varjul.
(Kõide on valmis.) Ma tänan teid!

Miss Hobbs. Suspidi? ^{125.} Mis?

(üks paat põrkab kompsatades vastu
lauwa külge.)

10. etendus.

Miss Hobbs. Wolff. Jessop, Miss
Farey (väljas).

Jessop (teeb, nagu tuleks-ta merelt). Hallo!
Tie olete! (Tema nagu istub ühe kajuti
akna pääl.)

Wolff (avab akna). Hallo! Kus tie siis
olite?

Jessop. Eksisime uduses ümber. On
miss Hobbs siin?

Miss Hobbs (pahemp.). Jah. Kus
Milli on?

Miss Farey (nagemata). Siin ma olen,
oled sa valmis?

Miss Hobbs. Jah, ma tulen. (võtab
oma kindad laualt ja tuleb trepi jalale.)
Ma olin siin pärast mures.

Miss Farey. O, see oli tõesti asjata, ma
olin siin George juures hää kooli all.

Wolff. Kas te ei taha oma sööki
maitseda?

Miss Hobbs. Niid^{126.} mitte Jumalaga
(trümb kätt.) ja palju kann õpetuse
est.

Wolff. Näete niid, ma teadsin
seda.

Miss Hobbs (on temast mööda läinud,
sisab trepi jalal).

Wolff (tahab temale järele minna).

Miss Hobbs (pöörab teise astme pääl
ümber). Ah, mr. Slingscarl, teie olete

üle aia ronides, oma raamatu ära
kaotanud. (Ulatab taskuraamatu

Wolffile lahtiselt kätte) Loovin teile
koigi kolmele palju löbu lõunasöögiks
Delmonico juures 6. juulil. (Joorsküles
ja Kaob.)

Wolff (on trepijalal, raamat lahtises
käes). Pagan võtku!

(Lesriies)

107.
Neljas waatus.
Esimese waatuse tuba.

1. stendus.

Bessy, Percival ja miss Farey (pidu kleidis).
Härrad smokingis, noored daamid dekoltis.

Hiljem) Charles.

Bessy (istub sohva pääl).

Percival (sisab tema taga).

Miss Farey (istub es paremp.).

Percival. Niid jääb ainult küsida, kas
miss Hobbs ka tuleb?

Bessy. Tä lubas.

Miss Farey. Siis võid sa julge olla, et ta
tuleb.

Bessy. Mina koputasin tema õiguse
tundmuse pihta. Sel küsil saab naesterah-
vast ikka jagu. (Percivali otsa waadates)
Eks ole, Percy?

Percival (teda silidades). Jah, mu kallike!

Bessy. Mina ütlesin temale: sina otsustasid
Perci üle walesti. Niid nõuan ma,
et sa teda tundma õpid. Tule neljapäeval
meile lõunale.

128.
Miss Farcy. Ja mis-tema ütles?

Bessy. Kõigepäält küsis ta: „Tuleb see inimene ka sinna?“

Miss Farcy. Ma võin ömala ette kujutada, kuidas ta seda ütles.

Bessy. Just niisuguse häällega!

Miss Farcy. Ja kuidas sa kimbatusest pääsesid?

Bessy. O, ma olin hirmus-kawal. Ma ütlesin: „Kui sina ei soovi, siis ei kutsu ma teda muudugi mitte.“ Ja mina ei kutsunud teda ka mitte.

Miss Farcy. Ah, Wolff Kingsearl ei tule siis mitte?

Bessy. Ma ei tea tõesti. Kui üks rumal mees - (wõtub Percivali käre ja wajutab selle oma pale vastu) Kes Herwest loost midagi ei tea, teise mehega mulitsal kokku juhtub ja temale ütleb: „Kui sul midagi paremat teha ei ole, wana-poiss, siis astu neljapäewal korra ko minn poole sisse, Bombani koos paar suitsu“ - ja, selle vastu ei wõi mina midagi.

Miss Farcy (naerab). Muidugi mitte! (Percivalile)
ja usute tuis, et vanapoiss-sellest aru sai?

Percival. Tä sai aru. Ma muretsesin selle eest.

Miss Farcy. Ma loodan, et kõik hästi läheb,
ta oles ju nii —

Percival (kuulatab). Post! Tääl miss Hobbs
ongi! (Läheb pahemp ja nõjatab kamina
suisi najale.)

Kõik kolm (võtavad võimalikult ihmsuuta
seisukorra).

Miss Abbey (astub Charlesist sisselastud tuppa).

Charles (teatab). Miss Abbey! (Läheb ära, paneb
ukse kimmi.)

2. etendus.

Bessy. Percival. Miss Farcy. Miss Abbey.
Hiljem Charles.

Miss Abbey (mustas riides, valge pitsi kraega,
tuleb ette).

Percival (vastu, suudleb teda). See rõõmustab
mind, et sa tulid!

Miss Abbey (läheb Bessy juurde, tal on vana-
moodi kotikine käivarrel, võtab säält seest
tanni ja paneb pähe). Kas ma ei ütelnud,
et ma tulen, mis? (Suudleb Bessyt ja miss Farcyt)

130.
Kas miss Hobbs tuleb? (Läheb peegli juurde
ja korraldab oma kantu.)

Bessy. Ja, meil votame teda iga silma-
pilga. (Waatab oma uuri.) Ma kutsusin
teda kella suitsimeks.

Miss Abbey. Ja mr. Shings earl tuleb ka?
Percival. Ja, ma kutsusin teda pool ka-
heksaks.

Miss Abbey (peegli es.). Millal siis soodak-
se? Nüümaks jääme hoopis ilma?

Bessy. Ma kardan, söök jääb täna
pisut hiljaks. Waata, tädi, meil oli
nõu, miss Hobbsi emme ette valmistada.

Miss Abbey. Mille pääle? Lõunasöögi pää-
le? (Läheb istub Bessy kõrvale sohva pääle.)

Miss Fary (on sohva taga läinud).

Bessy. Ei-Wolffiga kokkusaamise pääle.

Miss Abbey. Selle järule otsustades, mis mina
sellest noorest mehest nägin, annaksin
ma nõu, kõik tema enese hooleks
jätta.

Bessy. Miss Hobbs ei taha teda aga nä-
hagi! Ei, emme kui ta tuleb, peame meie
selle kihlweo loo flöttyle ära seletama.

131.
Miss Faruj (sohva taga). Ja, just selle üle
ongi flöttü nü pahane. Ta ise ütles mulle,
et ta ennem kõis muud andeks anda oleks
võinud.

Percival (ees-poh. pool). Ei saa vist kerge
olema, seda temale ära seletada. Mis-
paganana pärast oli ka Wolffil vaja
seda üles kirjutada!

Bessy (kõuseb üles). Tääl oled sina süüdi,
Percy. See ei olnud minu poolt sugugi ilus
mõte.

Percival. Ma olin miss Hobbsi peäle nii
vihane, ma arvasin, ta tahab sind minu
juurest ära avateleda.

Bessy (annab oma käe, Percival sundleb).

Miss Abbey. Oled sa üsna kindel, et Wolff
Kingscart ka tõesti seletust soovib?

Bessy. O, nõna kindel! Ta võttis minu
käest kinni ja vaatas mulle nii otsa -
minu armas proua Bessy -

Miss Abbey. Ah!

Bessy. Minu armas proua Bessy, see on
minu täielis tõsine arvamine, miss
Hobbs on naine, kellega tügri jahile

noiks minna, ta on naene, nagu mulle
just waja läheb." - Mul oli temast
hale meel.

Jessop (Charlist sisselastud, astub tuppa).
Charles (teatades). Mr. Jessop! (äras
3. stendus.)

Bessy. Percival. Miss Fary. Miss Abbey.
Jessop. Hiljem Charles.

Jessop (tuleb ette, annab Bessyle kätt). Kui-
das käsi käib, Mrs. Kingscarl? (Miss Ab-
beyle) Kuidas teil date, Miss Abbey? (Perci-
valile) Lia tulles mõttesin ma selle rite
järele - Miss Hobbs ei ole veel siin? Mis?
Percival. Ei, veel mitte.

Hoik (asuvad Jessopi ümber).

Jessop. Luulge siis. Selle asemel, et edasi-
tagasi rääkida ja, võib olla, midagi koguni
valesti ütelda, kas ei oleks säääl parem -
Miss Abbey. Ja muidugi.

Jessop. Kas ei oleks säääl parem -

Bessy (wahely). Täsa! Üks ränker!

Hoik (joonsewad ruttu laiali).

Miss Abbey ja Miss Fary (istuvad ruttu sohwal).

Jessop ja Percival (asuvad ette paremp. laua

äärde).

Bessy (hiitib arna juurde ja piilub wälja). Ah see on ainult jääd-puding!

Loisk (tulewad jälle keskele kokku).

Bessy. Mis kuu esiti ütelda tahtsite?

Jessop. Kas ei oleks saäl kõigeparem, terwet seda lugu naljaks pöörata? (waatab ootawalt ringi.)

(Üldine waikus.)

Jessop. Tema saaks naljast aru? Mis?

(Lühikene waikus.)

Jessop. Mis kuu arwate, miss Abbeij?

Miss Abbeij. Ma katsuksin enne kätte saada, kas tal naljaandi on.

Bessy (raputab peäd). Ei-see ei lähe.

Kindlasti mitte. Jsegi mina ei leia selle juures mingit nalja, (Percivalile) ja sina tead ju, kui palju minul naljaandi on, eks ole?

Percival. Ja muidugi, mu armas!

Bessy. Mis mees temale selgeks peame tegema, on, et Wolff Klingseard hommikumaal on elanud. Terwe süü süsab selles, et ta nii kaua hommikumaal on elanud.

134.
Hoik (pistavad pead kokku, sool avatakse
üks ja Charlesist sisselastud tuleb miss
Hobbs).

Charles (teatades). Miss Hobbs! (ära.)

4. stendus.

Bessy. Percival. Miss Farey. Miss
Abbey. Jessop. Miss Hobbs.

Hoik (Kargavad ruttu loialti, nagu taba-
tud mandeseltslased. Nende kohmitus näi-
tab miss Hobbsile selgesti, et jutt temaast
oli. Miss Hobbs on närviline ja väga tagas-
sihoidlik. Pääle miss Abbey on teised kõik
järgneva stenduse ajal miss Hobbsi vastu
igauks oma moodi üleliia lahkud, aga
teisukord on tugevam, kui nemad ja nad kõik
on kohmitud ja segased.)

Miss Hobbs (tuleb ette keelele).

Bessy (läheb paremp. tema juurde).

Miss Farey (pahempoolt).

Miss Abbey (istub sohva pääle).

Jessop (läheb sohva taha).

Percival (ette paremp.).

Miss Hobbs (tuleb ette).

Bessy (teda suudeldes). Kui armas sinist,

Et sa tulid, armas Hettij.

Miss Farrij (sundub teda, sosistades). Kui sõbralik see sinust on!

Miss Hobbs. Ma tulen küll liig hilja?

Bessij. O- see ei tee midagi. Lõõk jääb pisut hiljemaks, nagu see mõnikord juhtub. Luba, et ma sulle oma must ette sean- (närvilise naeruga) oma õiget meist.

Miss Hobbs (viskab ühe pilgu tema poole).

Bessij. Ma ei arva ju, - ma arvan - (soovib, et ta seda mitte ütelnud ei oleks.) Percival -
miss Hobbs.

Percival (kumardab). Väga rõõmustav!

Bessij (läheb miss Hobbsiga pahemp.). Minu tädi, miss Abbey - tädi, see on miss Hobbs.

Miss Abbey (kes sohva peal on istunud ja oma kotist kudumisetõõ välja võtnud, sirutab miss Hobbsile käe). Rõõmustab mind, et teid tundma õpin ja näen, et teie sugugi naisugune ei ole, nagu ma arvasin.

Miss Hobbs (koit andis, mitte pilkavalt, kuid närviliselt). Väga sõbralik teie poolt!

(Kuna Bessij ja Hobbs ette pahemp. on läinud, on Jessop taha pahemp, miss Farrij Percivaliga taha paremp. läinud.)

Miss Abbey. Wõtki hääks!

Bessy. Mr. Jessopi tunned sa juba?

Miss Hobbs (läheb Bessyga Jessopi juurde).

Ja muidugi. (Annal Kätt.)

Jessop (annab tooli). Kas te ei tahaks is-
tet võtta?

Bessy (istub Abbey juurde).

Miss Hobbs. Täna! (Istub.)

Percival (tuleb ettepoole ja ei tea, kuidas
juttu alustada). Väga tüütu see udu,
mis mul juba mõni aeg on.

Miss Hobbs. Ja, väga.

Jessop (astub Percivali juurde, annab
temale Hobbsi seljataga märku, et ta
järel jätaks).

Percival. äkki tõuseb ta ja teeb puujeta-
mise -

Jessop (kes temale ajatamärku andnud,
astub kalle jala pääle).

Percival (raikib järsku).

Percival ja Jessop (sosisstaravad üks teisega
taga).

(Pause.)

Bessy (sosisstab miss Farigle). Ütle sina

midagi.

Miss Farey (naisamatasa). Ei, ütlesina.

Bessy (kes miss Abbey kõrval sohva peal istub, sosistab sellele midagi kõrva sisse).

Miss Abbey (kududes). Üks - kaks - kolm - neli - hops, niid kukkus silm warda peält maha!

Bessy (wõtab nõuks ise teha, mis ta tädilt sosistades nõudnud. Hüppab üles, läheb taga miss Hobbsist mööda, wõtab omale tooli, istub miss Hobbsi kõrval ja paneb käe tema õla peäle).

Ma tahaksin sinuga rääkida, Hettij, mr. Wolff Shingsuarli üle

Miss Hobbs. Mina waliksin mõne kuwita - wana koneaine.

Bessy. Ta on meile kõigile nii armas, selle - pärast sooviksime meie, et ta ka sinule armas oleks. Ta on väga kena inimene, kui teda lähemalt tundma õppida. Mis - sellesse rumalasse kihlweosse punitub -

Miss Hobbs (tahab üles tõusta).

Bessy (hoiab teda pearegu wägiwõllaga tagasi). Ei, Hettij, sa pead peält kuulama!

Miss Hobbs (istub allahetlikult). Kui sa nõuad -

138.
Miss Farley (läheb Jessopi juurde, nad
liiguvad tahapoole ja istuvad akna
alla pingile).

Bessy. Ma ei tohi temale hariliste mõis-
tete järele otsustada. Waata, tema on
hommikumaaal elanud -

Miss Hobbs. See ei ole mingis- wabandus-
seks, et siis õhtumaaale tules esimest ette-
juhtuwat naisterahvast haawata.

Percival (ette tules). Aga miss Hobbs,
sellega ei tahetud kedagi haawata.

Miss Hobbs. Arwas ta siis, et ma seda oma-
le suureks auks pean?

Percival. See oli ilma järelemõtlemata
lollus, silmapilkne pähe tõusnud tuju -

Miss Hobbs. Kas see ka silmapilkne tuju
oli, pooltundi aega minuga kõnelda - minu
juurde majasse tulla - mind terweks õhtuko-
igawasse, umbsesse kajutisse kimmi panna?
Ma ei usu sedagi, et aukur lahti on oli.

(Yärsku Farley ja Jessopi poole pöördes.) Kus
teie oieti kõik selle aja olite?

Miss Farley ja Jessop Kargawad üles ja raa-
tawad siin tundmus sunnil neid

raikima).

Miss Hobbs. Kas tüe omaks lõbeks üldis ümber sõud-
site, wõi oli see kõik kokkuväägitud mäng?

Ma usun, tüe olite kõik koos minu vastu?

Bessy. Ei, mu armsam! Tüe sa ometi asja
pääle nõnda raataksid, kuidas ta on! Kihl-
wedu - mis selle kihlweduga siis õieti oli, Bessy?

Percival. Noh, meie rääkisime - muidugi ei
tundnud seekord keegi meist miss Hobbsi -
ja üsna naljapärasest ütlesin mina temale.

Bessy. Palun sonaõnalt!

Percival. Ma ütlesin: - Ma wcan sinuga
kihla lõunasöögi pääle, et sa miss Hobbsi
mitte ei suudle!

Bessy. Et ta miss Hobbsi mitte ei suudle!

Percival. Ja muidugi, ma wedasin kihlas,
et ta seda mitte ei tee.

Bessy. Lää! see õngi! Sa oled tema üle ko-
guni walesti otsustanud. Ta on kihla weda-
nud, et ta sind mitte ei suudle.

Miss Hobbs (rahib temale tarretanult otsa)

Mu jumal, wakuks see mees siis, et ma temalt
seda palun? Päälegi ei oleud see sugugi
nõnda kirjutatud. Lää! seisis, et ma miss

140.
Henrietta Hobbsi ühe kuu jookkul sünnin
- (Fouseb üles) Ma olen vihane, kui ma sel
pääle ainult mõtlen!

Percival (lähel Bessy juurde).

Jessop. Tüi peate teadma, miss Hobbs,
et ta teid veel näinud ei olnud, kui
ta kihlweo vastu võttis. Kui ta teid
nägi, kahetses ta oma tegu, ma tean
seda üsna kindlasti.

Miss Hobbs. Ma tänan teid, ma kahetsen
väga, et ma tema pääle nii vastikult
mõjusin.

Miss Farry. Ah ei, George'i arwa seda ju
mitte nõnda. Eks ole, sa si arvanud seda
ju mitte nõnda, George?

Jessop. Muidugi mitte. Mina arvan, enne
kui ta miss Hobbsi nägi - oli tal - oli meil
kõigil - koguni vale arvamine tüe kohta -
ja meie mõtlesime - tema mõttes - et miss
Hobbs niisugune - niisugune on - et mehel
sugugi hirmu ei ole teda suudelda.

Miss Hobbs (vastutahetmist naerma hokates).
O, palun, jätke pikemad seletused, mr.
Jessop!

Miss Farey. Ei, ma usun, see oli nõnda. Ta oli sinust kuulnud, ja mõtles, et see temale üks võit rohkem oleks - sa tead, neis asjus mõtlewad mehed teisiti kui meie - niisugust naisterahvast suudelda, kes enne veel ühtegi meest suudelnud ei ole -

Miss Hobbs. Muidu sina seda tead? Peie räägite kõik nõnda, nagu oleksin ma mõni kohutaw elukas, kellele üksgi mees ligineda ei taha. See ei olnud sinust ilus, Bessij, mind ainult selleks sira kutsuda, ma ei taha sellist enam midagi teada!

Wolff (astub Charlesist sisselastud tuppa)

5. etendus.

Bessij. Percival. Miss Farey. Jessop.

Miss Hobbs. Wolff. Charles.

(Ärewuses ei märka keegi, pääle miss Abbi, kes ikka sohva pääl istub ja kurdub, Wolffi sisseastumist. Charles ootab para-
jat silmapilku, et teatada.)

Wolff (helendas reismülikonnas, kübar ja kindad käes, seisab rahulikult ja lasub situatsiooni enese pääle mõjuda).

Miss Hobbs (edasi kõnelides). Ma ei taha

Wolff Kingseardi nime enam kuuldaagi
ja soovin, et ta hommikumaaale tagasi
läheks. Ehk vast meeldib säälsetele naes-
terahvastele niisuguste kihlvedude aines-
olla.

Charles (teatab). Mr. Wolff Kingseard!
(Läheb ära.)

6. etendus.

Bessy. Percival. Miss Farey. Miss Abbey.

Jessop. Miss Hobbs. Wolff.

Percival. Ah, see on aya ootamata!

Miss Hobbs (pöörab ümber ja läheb paremp.).

Wolff (Percivalile ja Bessyle). Ma tahtsin ai-
nult jumalaga jätta.

Bessy. Jumalaga jätta?

Miss Hobbs (seisab paremp. ärapöördult).

Wolff. Ma reisin täna öhtul Kella Ka-
heksa rongiga ära.

Bessy. Ja millal tee tagasi tulete?

Wolff. Ma arwan, nelja aasta pärast
antakse mulle jälle puhke aega.

(Üks pääliigutus Miss Hobbsi poolt
näitab, et ta kuulab.)

Wolff. Aga -

Bessy ja Percival (Kõnelewad surutud hääle-
ga Wolffiga).

Miss Abbey (sohva peäl). Minu armas
Milly, teil on nooremad jalad. Minge kor-
raks minu eest alla.

Miss Fary (läheb miss Abbey juurde).

Miss Abbey (poolvaljusti). Võtke oma
noorimees ühes ja jääge alla.

Miss Fary (nikutab ja läheb kiskisarvil
Jessopi juurde).

Jessop ja Fary (taga ää).

7. etendus.

Bessy. Percival. Miss Abbey. Miss Hobbs.
Wolff.

Bessy. See on aga õige ootamata!

Wolff. Nii on minu otsused, kardan
ma, alati.

Percival. Lõõgijaks, vähemalt, võid sa
ometi jääda.

Wolff. Võimata - ma pean kella kahek-
saks rongile jõudma.

Miss Abbey. Nii palju aega on aga kind-
lasti veel, et meie mr. Wolffil terwiseks
klaasi šampanjeri juma rõime. Kluidas

144.
oleks, Percij, kui sa alla lähaksid ja ühe
pudeli lahti teeksid?

Bessij. Ah, ja!

Percival (lähel ukse poole).

Bessij. Too ta siis ülesse!

Percival. Siia?

Miss Abbey (on oma kudemisitöö ära
pannud ja üles tõusnud). Mitte mõtetgi!
Ega me siin ometi šampanjeri jooma
ei hakka.

Percival (ära).

Bessij. Mis pärast mitte?

Miss Abbey (hakkab Bessij õladest kinni
ja hikkab ta uksest välja). Selle pärast,
et õige koht selleks söögitoas on

Bessij (ära).

3. etendus.

Miss Abbey. Miss Hobbs. Wolff.

(Miss Hobbs seisab ikka veel ärapöördult,
selg toa poole keeratud. Miss Abbey pöörab
ennast, selsamal silmapilgul haarab
Wolff vana väikese daame ümbert kin-
ni ja kuulustab teda - see ähvardab teda nalja-
tades rusikaga ja lähel ära. Wolff saadab teda uupju

173.
G. itendus.

Miss Hobbs. Wolff.

Wolff (wahaaja järele). Kas teie ei taha mulle jumalaga ütelda?

Miss Hobbs (itama ümberpöörmata). Olage hästi!

Wolff. Kas teie ei tahaks mulle kätt anda?

Wõib olla, ei näe meie üksteist ialgi enam?

Miss Hobbs (pöörab pikkamisi ümber ja annab temale kätt).

Wolff. Ma tahaksin teid häamelega midagi uskuma panna.

Miss Hobbs. Ma ütlen teile ette ära, et see teil korda ei lähe.

Wolff. Nimelt seda, et ma teid ialgi toa niisaks pidanud ei ole. Mulle näitas, nagu oleksite teie seda mõni aeg uskunud. See haavaks mind, kui teie mind nii halvaks inimesetundjaks peate. Olage hästi! (Laseb käe lahti ja pöörab äras)

Miss Hobbs. Õnne kui teie lähete - (tuleb natuke ettepoole.)

Wolff (paneib kübara taga lauale ja ruttab tagasi).

176.
Miss Hobbs. On veel midagi, mille üle ma
selgust tahaksin.

Wolff. Noh?

Miss Hobbs. Kui teil - nagu näha, soov
oli - (kogeleb.)

Wolff. Kihlvedu võita - mis ma -

Miss Hobbs. Mispärast äritasite ja ri-
hastasite teie mind siis ühtesoodu?

Wolff (astub üsna tema ligi). Oleks ha-
rilik viis, kuidas muudu naesterahvast
võita katsutakse, teie juures enam aida-
nud?

Miss Hobbs. Teie ütlesite ju mulle, et teie
mind harilikuks naesterahvaks peate.

Wolff. Ma tahtsin teid, nagu te üsna
võeti ütlesite, just äritada. Sel silmapil-
gul, kui ma teid esimest korda nägin,
tundsin ma, et harilik meelitus ja
õrnuste tagavara, mis mustel naeste
jooks-alati valmis on, teie juures vale-
kohal oleks. Ja siis oli mul veel üks
teine põhjus.

Miss Hobbs. Missugune?

Wolff. Võib olla, saate veel enam pa-

haseks minu ~~vaatu~~ pääle.

Miss Hobbs. See on waewalt võimalik.

Wolff. Kas olete kunagi peeglisse waadanud, kui te wihane olete?

Miss Hobbs. Minaci uuri oma peegelt nii hooliga, nagu teid arwama näikse.

Wolff. Kui teie kord jälle wihane olete, kui mina ära olen, siis waadake peeglisse. - Waadake seda silmade wälknemist, seda palete küret punastamist - neid poolawatuid huuli - ja teie mõistate, miks mees, kes teid kord nonda on näinud, kiirsatusesse langeb, jälle uuesti teie wihaga aratada. Älage hästi! (Pöörab ära)

Miss Hobbs. Wul midagi tahaksin ma teada.

Wolff (pöörab ümber). Mida?

Miss Hobbs. Mis saaks see nõiduslike silmadega daame - see natuke wali noor daame - selle kohta ütleva, kui ta teie sellest spordilaadilisest kihlweost kuuleb?

Wolff. Et ta Wolff Klingsearli nimegi enam kuulda ei tahas ja et ta soovib, et see hommikuksaale tagasi läheks. - Kas

148.
teie tõesti ei arwa, keda ma selle daami jaoks ar-
vasin?

Miss Hobbs. See mõte tuli mulle küll kor-
raks, aga ma kaalusin järele ja leidsin,
et see naesterahvas, kellega mees inesele
nii sugust nalja lubab, waevalt see olla
mõib, keda - keda ta armustab.

Wolff (pöörab ära).

Miss Hobbs. Teie peate tummistama, et see
mitte peenikene nali ei ole.

Wolff. Peenikene? See oli toores - alatu!
On see juba unfair, ülepää üht naesterah-
vast niisuguse kihlweo sisse tõmmata, siis
li see teie wastu täitsa kwittoo.

Miss Hobbs. Teil ei ole mingit wabandust!

Wolff. Ei, mitte ainustgi.

Miss Hobbs. Kas nõute, teie isegi ei lüa ühtgi.

Wolff. Teil on õigus. Ei ole ühtgi wabandust -
wäljaarwatud -

Miss Hobbs (hinnukalt). Wäljaarwatud?

Wolff. Ei - ka: see ei ole mingi wabandus.

Miss Hobbs. Selle üle olen mina kõige
sündsam kohtumõistja - palun, mis te
tahtsite ütelda?

Wolff. Kui üks poisikene teid nähes oma mõistuse kaotanud oleks, siis võiks seda ehk vabandada. Et üks poisikene, keda teie silmad puutunud, mõnda vabandage mõnda rumalat tempu teeb, seda võiks ehk andeks anda. Aga kakskümnesitsme aastane mees ei kaota naisterahva pärast pääd, ehk, vähemalt, ei tohi seda kaotada.

Miss Hobbs. See oleks vabandus võinud olla.

Wolff. Kui see on - see oleks võinud olla, aga ei ole.

Miss Hobbs. Iest et see emme tehtud oli - see - rumal - - nali, emme kui teie mind nägite.

Wolff. "Emme?" Maci mõista teid.

Miss Hobbs (vaatab teisale). Teie võtsite kihlveo vastu, ilma et mind silmagagi näinud oleksite.

Wolff. Ma olen oma elu sees mõndagi lollust teinud, seda ma ei salga, aga ma ei ole mitte hullumeelne - veel mitte. Ti-ult hullumeelne võiks ütelda, et ta ühe naisterahva oma naiseks tahab teha, keda ta veel näinudgi ei ole.

150.
Miss Hobbs. Kihlweos räägitaakse ainult, suud-
lemisest.

Wolff. Usnovoige. Suudlemiseks on aga
kahte raja. Ma ei võinud ometi silmapil-
guski arvata, et talle kellelgi muul enmost
suudelda lubate, kui oma kihlatud peigmehele.
(Ta märkab mõju, mis tema sõnad avalda-
vad ja kõneleb edasi.) See kihlweo ütleb
teiste sõnadega: „Ma olen – siin, selles-
samas toas – kõige kenamat, nõiduslise-
mat, raimustavammat neiu terves ma-
ilmas näinud. Et iga keegats tema moit-
se järelle ei ole, siis usute talle, mehikesed, et
misugust meest ülevõlde ei olegi, kes
teda võita võiks. See on minuist hullu-
meelne kõrkus, aga ma usun, ma võin
seda. Jgatahes püüan ma seda, püüan
ihu ja hingega! Kõnagi ei oleks üks
mees nii pühast tundmusest kihlweo läbi teo-
tada tohtinud. Ta oleks mõtlema pidanud, kuidas
ta seda naisterahvast alandas, kelle armas-
tuse pääle ta isiaralisi õigusi võita tahtis.
Ihul niisid ütelda tahaks, see sündis ärewus-
ses, siis ei muudaks see midagi. Ta ei toh-

tinud ärewusel enese üle walitseda lasta-
 niisama wähe, nagu ta seda niid tõhib,
 kõige selle järele, mis sündinud.

Miss Hobbs. Teised kõik usuvad, et teie
 kihlweo enne wastu wõtsite, kui mind
 nägite.

Wolff. Nad ei teadnud teie sünnkäigust
 ja peavad, nagu näha, minu edewust
 niisama suureks nagu teiegi. Ma liika-
 sin selle kihlweo esiti naerdes tagasi
 sel silmapilgul, kui ma üksi tuppa jäin,
 tulite teie. Alles siis, kui ma teid näinud,
 teiega rääkinud, wõtsin ma kihlweo
 wastu ja kirjutasin üles.

Miss Hobbs. See tuli aga äkitselt.

Wolff. Mis? Kihlweodu?

Miss Hobbs. Ei - teie - teie armastus
 minu wastu.

Wolff. Armastus tuleb enamasti esimese
 pilguga. Siinult sellega raisatakse aega,
 et ära tunda, kas see armastus on. - Noh,
 isna kasuta ei olnud see elunähtus mulle
 mitte. Ta näitas mulle kihlweodude kardeta-
 waid külgesid. Wähe inimesi on kihlweo
 läbi rohkem kaotanud kui mina - äla.

ge hästi! (Wõtab Kùbara lüana pöalt ja lähleb kindlasti ukse poole)

Miss Hobbs. Tüe jäate ikka veel oma esikavale kindlaks, mind äritada.

Wolff (ukse juures). Shuidas nü?

Miss Hobbs (poolsoistades, pisarad hääles, künna ta paremp. lähleb). Sellega, et teie lähete.

Wolff (paneb Kùbara ära, tuleb tagasi, wäga tõsiselt). Ei, see ei ole mingi kawaluse konks. Ma pean tõesti minema, kui ka mitte täna wõi homme, aga siisgi warsti. Mulle pakutakse hülgaw koht. See toob küll ehk palju tööd kaasa.

Miss Hobbs. Oleks teile siis minu kohwi hää küllalt? (Kägn on ikka veel ära pööratud.)

Wolff. See oleks kõige maitsewam kohwi terwes ilmas!

Miss Hobbs (pöörab tema poole).

Charles (astub sisse).

10. etendus.

Miss Hobbs. Wolff. Charles.

Charles. Palun wabandada. Ma arwasin,

et kõik siin on.

Wolff (segaselt). O - Kas nad siis ei ole siin?
 Ei - nad ei ole siin. Ma ei tea tõesti mitte,
 kus nad on.

Bessy es. Percival järel (astuvad sisse).

11. etendus:

Miss Hobbs. Wolff. Bessy. Percival.

Bessy. Kas lõunasöök valmis on, Charles?

Charles. Jah, armuline proua. Kõõgitiivõus
 küsib, kas ta lauale kandma peab?

Bessy. Ja muidugi - kohe!

Charles (läheb ära).

Miss Abbey (astub sisse, läheb sohva
 juurde).

12. etendus:

Miss Hobbs. Bessy. Wolff. Percival.

Miss Abbey.

Miss Abbey. Ma usun, meie kõik rõõmus-
 tame selle üle.

Miss Hobbs. Sa ei tohi kwi olla, aga
 ma arvan, et ma lõunaks süa ei jää.

Percival. Ei jää? Ah, rumalus!

Bessy. Ei jää?

Miss Farry ja Jessop (astuvad sisse).

134.

13. stendus.

Miss Hobbs Wolff. Bessy. Percival.

Miss Abbey. Miss Faru. Jessop.

Miss Hobbs. Ei, armas Bessy, ma tahaksin parem koju minna ja - ma palun, ära pane pahaks, aga mul ei ole sugugi isu.

Bessy. Sellest on aga õige kahju!

Miss Hobbs. Ma kahitsen väga, armas Bessy, aga ma ei võiks täna õhtu tõesti juttaitqi juua. Selle asemel sõidame homme kõik Newyorki ja sööme Delmonico juures lõunat. (Läheb Wolff juurde ja suudleb teda)
Minu mees maksab. (Jookseb ruttu ära)

Wolff. Ma tulen ehk pärast veel korraks tagasi. (Wõtab kübara ja läheb miss Hobbsile järele)

Kõik nüs (raotavad inestades üksteisele otsa).

(Lesvies)

